

yeniden **millî**

MÜCADELE

DEVLET DÜŞMANLARI VAR OLDUKÇA

MİLLÎ MÜCADELE DURMAYACAKTIR

ZAFERİMİZ MÜBAREK OLSUN

31 AĞUSTOS - 6 EYLÜL 1971

YIL: 2 SAYI: 83

RUSYA, ÇİN VE JAPONYA ARASINDAKİ İHTİLÂF

Aşağıdaki tercüme, THE DAILY STAR gazetesinin Sovyet Donanması ve bunun dünyada meydana getirdiği tesirler ile ilgili bir incelemesidir. Yazıda, Çin ve Japonya'nın Rus donanması karşısındaki durum ve tutumları tahlil edilmektedir. Bazı gerçekleri göstermesi bakımından mühimdir.

Bir Çin harbi ihtimali bazı İngiliz savunma uzmanlarının yeni analizlerine göre, Sovyetler Birliğini Batıyla bir işbirliğine götürebilir.

Dünyanın sayılı deniz güçleri arasına girmiş bulunan Sovyet deniz kuvvetlerinin, Rusya'nın bir kara devleti oluşundan asırlar sonra, Balıkçı ve ticaret filolarıyla geniş bir işbirliğinde olduğu açık bir gerçektir.

Bu durum, 1962 Küba krizi ve iki cihan harbi içinde sonuçlanan Sovyetlerin kendi ken dilerine yeterlik arzusunun bir parçası olabilir.

Bunun yanında Sovyetler şüphesiz elde edebilecekleri politik, ekonomik ve askeri kârlar için kuvvetli bir deniz gücüne malik olan bir devlet olmak istegindedir.

David Fairhall, İngiliz «The Guardian» gazetesinin muhabiri olup, Kralliyet donanmasında Rus işleri uzmanı olarak çalışmış, Rus gemicilik ve Balıkçılık endüstrisini incelemiş mühim bir otoritedir.

D. Fairhall, «The Guardian» gazetesinde «Rusya deniz

leri gözlüyor» adlı bir kitabın analizini yapmıştır.

Fairhall bu analizinde; Sovyet donanması taşıyıcı gemilere malik olmamakla beraber sebatla deniz altı gemilerini çoğaltmaktadır, demektedir.

Yazar, soğuk harp diplomasisinin bir vasıtası olarak, Mısır'ın moralini yükseltmek, Hindistan'a askeri yardımı or ganize etmek ve Küba'da bayrak dalgalandırmak için Sovyet donanmasının senelerden beri saldırganca davranışlarda bulunduğuna da dikkati çekmektedir.

David Fairhall, Ortadoğuda Süveyş'in yeniden açılmasının, batılılardan ziyade Ruslar için daha mühim olacağı görüşündedir.

En azından İsrail'den bir imtiyaz koparıncaya kadar, Sovyetlerin Mısır'ı tutması lâzım geldiği tezini savunan Fairhall, Sovyetlerin Amerika B. Devletleriyle direkt bir çatışmaya girmek istemediğini de belirtmektedir.

Gazeteci David Fairhall de vamlı sunları yazıyor:

«...Aynı zamanda Sovyetler

Birliği, meselâ bir petrol kaynağı olmak hasebiyle Ortadoğu ile daha yakından ilgilenmektedir. Keza Rusya'nın doğu sınırlarında bir harp patlaması ihtimali daha fazladır.

İran, Pakistan ve Hindistan'da Sovyet Rusya'nın ekonomik ve askeri yardımı, bu ülkelere Amerika Birleşik Devletlerinin yapmış olduğu yardımı geçmektedir. Görünüşe göre, Rusya güney kanadını Çin'le muhtemel bir çatışmaya karşı güvence altına almak istemektedir.

Uzak doğuda Rus donanmasının genişlemesi bir yandan da Japon donanmasının genişlemesine sebep olabilir. Hint Okyanusunda Çin donanmasının yayılması bir hayli yavaştır. Her halde Rus donanması na bir parçacık da olsa rakip olabilecek donanma Japon donanmasıdır.

Yazar, Japonya'nın tarafsızlığı emreden bir anayasaya malik olmasına rağmen, askeri bir kuvvet olarak genişlemeyi düşündüğüne inanmaktadır.

Çeşitli elementlerin görünen koordinasyonu yani balıkçılık, araştırma ticaret, deniz filoları komünist devlet planlamasının en büyük testlerindendir.

Siyasi maksad ise Sovyet Rusya'nın, kapitalist ülkelerle mukayese edilip edilmeyeceği meselesidir.

En büyük toprak ağası olan Rusya her halde ideolojik savışı denizlerde devam ettirmek niyetindedir.

THE DAILY STAR, 23 AĞUSTOS 1971

— Uganda ve Sudan karışıklıklarını çıkaran Rolf Steiner, Biafra hükümetleri konusunda etkili kullanımda.

Tevrat ve Jeopolitik

Aşağıdaki yazı bir İsrail dergisinden tercüme edilmiştir. Beynelmilel yahudi seflerinin Ortadoğu'da yürüttükleri işgal ve zulüm hareketinin kaynağını göstermektedir. Bu kaynak, hahamların keyfine göre tahrif edilmiş Tevrat'tır. Yahudiler sionist seflerin telkin ettiği vahşi arzulardan vazgeçmedikçe Ortadoğu'da barış sağlanamaz.

«Vadedilen ülke (İsrail)'nin coğrafi sınırları, İncil'de çoğu zaman tarif edilmiştir. Abraham (İbrahim) kendinden sonra geleceklerin «Mısır nehrinden Fırat'a kadar» bütün ülkeleri zabteceklerini söylemiştir. (Tekvin: 15:18) Tarif edilen bölgeye Ürdün krallığının hâlâ elinde tutmağa devam ettiği Sina yarımadası da dahildir. Musa'ya ise bununla ilgili olarak bazı teknik detaylar da, «Zot ha-aretz» yani bu ülkedir diye başlayan cümle ile verilmiştir. «Zot ha-aretz» bugün İsrail'de neşredilen bir haftalık gazetenin ismidir. 8 sayfalık bu gazete 85. sayısını basmıştır.

İsa'ya İncil'e inananlara önderlik etmesi söylenmişti: «Bu vahşiliklerden ve Lübnan'dan doğudan Fırat nehrine, batıdan Akdeniz'e kadar...»

Fakat İsraili müdafaa kuvvetleri, henüz Sina yarımadası müstesna Fırat ile Ürdün arasında hiç bir yere ayak basmamışlardır.

İsrail'in ne kadar toprak tuttuğu, ne kadar yahudiye iskân ettiği ve barış adına o topraklardan ne kadarını geri vereceği meselesi, bir ihtilâf mevzuudur.

Yukarıda ismi zikredilen haftalık gazetenin 84. sayısında Sina yarımadası ve işgal edilen bölgelere, yahudi iskânı işinin daha süratle yapılması lâzım geldiğine dair yazılar mevcuttur. Yine haftalık gazeteye göre mesele, askeri güvenlik ve jeopolitik talepler açısından, İncil'in çizdiği sınırların tarihi hassasiyetiyle ilgili değildir.

Yacop Orstein imzalı bir makale, İsrail, şayet Kızıl Çin'i kendi tarafına çekecekse, Sina yarımadasını terketmemesi lâzım geldiğini öne sürmektedir. Yacop Orstein, Rus kontrolü altında bir Süveyş Kanalı'nın Ruslara Hind okyanusunu kontrol etme imkânı vereceğini, USA ve Batı Avrupa gibi Çin'i de tesirsiz kılmaya muktedir olacağını ileri sürmektedir.

Bu gazeteden ayrı olarak, «İsrail'in Ayrılmamış Ülkesi İçin Hareket» adlı bir teşkilâtın üyeleri, hükümeti Amerikan tekliflerine düşüncesizce uyduklarından dolayı tenkid eden ve İsrail'e sağlam tavsiyelerde bulunan kitaplar yayınlamışlardır. Yeni bir kitabın yayınlanması için hazırlık yapan Moşe Şamir Nathan Alterman, Yitzhak Tabenkin, Elizer Livnen, bu hareket için zemin hazırlamışlardır.

Hareket, bazı önemli şahısları çatısı altına toplamasına ve bir siyasi partinin desteğini kazanmış olmasına rağmen, başkalarının şüphesiyle karşılaşan bir azınlık hareketidir.

İşgal edilen bölgeler ile meşgul olmak mesuliyetini deruhte eden Savunma Bakanı Moşe Dayan, o toprakların istikbali üzerine hiç bir mesuliyet kabul etmemiştir. Moşe Dayan, sınırların son durumlarının ne olduğunun bir şey ifade etmediğini ve yahudilerin, yahudilik için tarihi kıymetli olan Arap topraklarındaki yerlere serbestçe girebilmeleri gerektiğini söylemiştir.

Nitekim Moşe Dayan geçenlerde kendisiyle yapılan bir röportajda, Sina yarımadasından, İsrail kuvvetleri tarafından işgal edilen «İsraili olmayan bir toprak» olarak bahsetmiştir.

Bayan Golde Meir de Moşe Dayan'dan pek farklı düşünmemektedir.

Büyük kuvvetlerin ve Arapların durumları dikkate alınmalıdır.

Arapların topyekün çekilmede ısrar etmeleri ve Arap rejimlerinde sık sık meydana gelen değişmeler «İsrail'in Ayrılmamış Toprakları İçin Hareket» teşkilâtına ve İsrail kuvvetlerinin Ürdün ve Süveyş'te tutunmalarına yardım etmiştir.

İsrail'e yabancı memleketlerden çok sayıda göçmenin gelmesi için yapılacak teşvikler İsrail'de dünya yahudi nüfusun ekseriyetini toplayacak ve böylece ülkedeki yeni Arap azınlığın dengelenmesine hizmet edecektir.

Göçler üzerine aynı görüşleri zikreden David Ben-Gurion, İsrail topraklarının daha 10 milyon Yahudiye yurt olabileceği tezini savunmaktadır.»

THE ISRAEL DIGEST

17 Ağustos 1971

M. Z. Frank

Afrika'da Bir Profesyonel İhtilâlcî: Rolf Steiner

Uganda'da müslümanlara karşı bir hareketin başlatıcısı ve Sudan olaylarının gizli tahrikçisi Rolf Steiner'in artık Afrika'ya hususen gönderilmiş ve tam yetiştirilmiş ihtilâlcî olduğu anlaşılmıştır. Haftalık Almanca Stern mecmuasının açıkladığına göre Steiner Biafra'da ve Çin-Hindinde de savaşmıştır. Hatırlanacağı üzere bundan bir sene kadar önce, beynelmilel Hristiyanlık tarafından Nijerya'yı bölmek için bir Biafra olayı çıkarılmış, bütün dünya basını müslüman Nijeryalıları itham etmişti. Dünya basınının bu hareketi, Afrika'daki İslâmın yayılışını önlemek için başlatılmıştır. Bir yandan ihtilâlciler gönderip, isyan çıkart-

mak diğer yandan da bu ihtilâlcileri dünya efkârı umumiyesinde haklı göstermek. İşte Rolf Steiner bu işin başrolündedir. Rolf Steiner 1969'da Çin Hindinde savaşmıştır. Biafra'da «Kurukafa Birliğinde» çarpışmıştır. Beynelmilel katolik teşkilâtıyla yakın ilişkisi vardır. Meselâ Nana'da bir katolik teşkilâtının üyesi olan Alec'le münasebet kurmuş, onun vasıtasıyla da Frankfurt (Afrika'ya davet cemiyetinin) yöneticisi Papaz Dr. Franz Gypkens'le temasa geçmiştir. Bunun vasıtasıyla da Afrika'ya gönderilmiştir. Bütün İslâm ülkelerinde parçalama faaliyetlerini beynelmilel ajanlar yürütmektedir.

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî
MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 83

SAHİBİ :

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

İDARE YERİ :

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ :

Şen - Al Matbaası

BASKI :

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI :

Bir senelik : 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

YURT DIŞI :

Yıllık : 96 Lira
Altı Aylık : 48 Lira
Üç Aylık : 25 Lira

FİATİ: 150 KURUŞ

BASYAZI

Zaferimizin Işığında Milletimizin istikbali

Ağustos ayının son haftası, Türk milletinin kazandığı zaferlerin hatırasını topluyor. Atalarımızın parlak zaferlerini, atalarımıza layık olma ideali ve heyecanı içinde kutluyoruz. Bu hafta 900 yıl gibi yüzyıllar önce kazanılmış bir mukaddes zaferle, nisbeten yakın diyebileceğimiz Dumlupınar Zaferini iç içe buluyoruz. Bu iki zaferin, ayrı ayrı, aynı haftaya rastlayışı bir tesadüf değildir. Malazgirt'ten Dumlupınar'a kadar zaferlerimiz, aynı imanın, aynı idealin ve aynı heyecanın meyvesidir. Bu zaferleri aynı millet oluşturmuş, aynı iman yağurmuş, aynı düşünce hazırlamıştır.

Malazgirt Zaferi yüzyıllar önce Anadolu'yu müslüman Türk'ün vatani yapmış. Yüzyıllar son raki Dumlupınar zaferimiz ise, Anadolu'yu müslüman Türk'ün vatani yapmak iradesinin kesinliğini, parlak bir şekilde ortaya koymuştur.

Malazgirt Zaferimizin 900. yıldönümü hakkında düşüncelerimizi, önceki makalemizde belirttik. Bu zafere ve onun derin manasına layık olma arzusuna devlet yöneticilerinin katılması, gerçekten memnuniyet verici bir husustur. Ancak temennimiz bunun şuurlu ve köklü bir mazi sevgisinin ve millet saygısının başlangıcı olmasıdır. Malazgirt Zaferimizin kutlanma törenlerine katılan devlet adamlarını, Komutanları, ve parlamenterleri yürekten selâmlarız. Ancak herkesin Malazgirt'e koştuğu bir sırada, CHP lideri İnönü'nün, bu muhteşem tarihi yıldönümünü bir mesajla kutlamaya çalışması, kendisi için hüznün verici olmuştur.

1683 den beri emperyalist devletlerin ve içimizde çöreklenen hainlerin darbeleri ile çöküşü hazırlanan imparatorluğumuzun tarihinde, millet zafere hasret kalmıştır. Dönme vezirler, devşirme devlet adamlarının habis ruhu, kozmopolitizmi körüklemiş, Türk milleti sosyal huzursuzlukların bataklığına yuvarlanmış, sefalet almış yürümüş, millî ekonomi hoyratça darbelenmiş, millî ahlâk alaya alınmış, yüzbinlerin uğrunda şerefle öldüğü İslâm hor görülmüş, mağlûbiyetler yakamızı bırakmamıştır.

Ancak bu mağlûbiyetlerin, Türk milletinin hayatı için bir son teşkil etmediği Türk milletinin hadsiz ve hesapsız fedakârlığı ve yakın tarihimizde parlayan zaferlerle ispatlanmıştır. İşte İstiklâl Savaşımız, milletimizin imparatorluklar kuran, medeniyetler yeşerten hayat kaabiliyetinin dimdik ayakta durduğunu ispat ettiği için, apayrı bir önem taşır.

Türk tarihini iyice incelediğimizde görürüz ki, Türk milleti iyi ve kuvvetli bir yönetim idaresinde, üstün kaabiliyetlerini daima ortaya koyabilmiş, ve en umulmadık zamanlarda dahi bu vasfını ispat etmiştir. Yeterki yöneticiler Türk milletinin varlığında gömülü üstün hayat hamlesinin farkına varabilsinler ve İslâmın kılıcı olmuş, kahraman, faziletli ve asker milletin ruhundaki enerjili ortaya çıkarabilecek usulleri ortaya koyabilsinler. Dindar, nazik, sabırlı, vefalı, zeki ve disiplinli olmak gibi meziyetleri taşıyan Türk milletini tanısinlar. Bu yöneticilerle, millet arasında meydana gelmesi zarurî olan rezonansın ilk basamağıdır.

Şüphesiz ki bir milletin veya ordunun zafere

rinde başkumandanlığın rolü çok büyüktür. Başkumandan cephenin ve mücadelenin ruhudur. Bu inkâr edilemeyecek kadar kesin bir gerçektir. Fakat bu, başkumandan her şeydir demek manasına gelmez. Kitleler eğer idealizmlerini kaybetmişlerse, hayatın kendilerini tasfiyeye hazırladığı topluluklar halinde iseler, kumandanın dehası hiç mana ifade etmez. Başkumandanın meziyetlerini ve vazifelerini tahlil ederken, Ludendorf aynı neticelere varmaktadır.

Zaferin objektif şartı, zafer kazanacak kitlelerin bu zafere liyakatidir. Eğer toplumlar, kendilerini toplum olarak ayakta tutan ideallerden uzaklaşırlarsa, mutlaka kendilerinden üstün toplumların kölesi olacak demektirler. Yok olma, yahut köleleşmeye hazırlanmış bir toplumu ise, bir kumandan dehası değil, bin kumandan dehası da uyandırmaya yetmez. Zira kumandanın iradesi ve yönetimi, sadece zaferin vesilesinden ibarettir. Kumandan zafer şartlarını birleştirebilen iradedir. Ama, zafer şartları yoksa, o kumandanın kaderi milletin kaderinden farklı olmayacaktır.

Bu bakımdan gerçek kumandan, zaferde hissesi ne derecede büyük olursa olsun, zaferin, milletin zaferi olduğunu söyleyebilen ve buna inanan adamdır. Beşerî hadiselerin doğuş ve gelişmesinde, ferdin rolünü böylece belirtir ve hudutlarken ne gerçek kahramanların feragatini küçümsüyor, ne de toplumların zafere layık olması gerektiği esasını unutuyoruz. Bu zafer hatıraları ile dolu ayın son haftasında, Malazgirt'ten Dumlupınar'a uzanan muhteşem geçmişte bize şanlı zaferler kazandıran bütün kumandanlarımızı, en büyük imtiyaz payesi ve nazarımızda en yüce rütbe olan Mehmetcik adıyla, minnetle ve şükranla hatırlıyor, muazzaz ruhlarına fatihalar gönderiyoruz.

Kumandanlık gibi bir şeref, aynı zamanda mesuliyetleri de taşır. Kumandan bu mesuliyetlerini yerine getirmek için, üstün bir karakter taşımalıdır. Karakter ise terbiye ile icat olunmaz. Bu fikri kaabiliyet, eğitimle sadece geliştirilir. Bu kaabiliyetler ise, herkeste aynı seviyede mevcut değildir. Üstün kaabiliyetler azdır. Deha ise daima enderdir.

Bir toplum, kumandan ihtiyacını kendi içinden karşılar. Bir toplumdaki kumandan ehliyetindeki fertler ise, o toplumun kaabiliyet ortalamasına göre değişir. Hayat gücünü ve ideallerine bağlılığını kaybetmiş toplumlar, elbette üstün komutanlar ve dehalar yetiştiremeyeceklerdir. İşte bu bakımdan, zaferin sübjektif ve iradî şartı diyebileceğimiz komutanlığın gerçek kahramanlara nasip olması da, o toplumun maddi ve manevi sağlamlığı ile yakından ilgilidir. Binaenaleyh millet varsa, kumandan da vardır.

Zaferlerimizin tahlilinden çıkan bu temel düşünce, milletimizin ilim ve medeniyet mücadelesinde zafere kavuşmasının asgarî ve ilk şartını teşkil etmektedir. Bu gerçeklerin ışığında müslüman Türk milletinin varlık ve eski azametine ulaşma savaşında muzaffer olacağını katî bir inançla söyleyebiliriz.

Malazgirt'lerin ve Dumlupınarların varisi, millî mücadelemiz mutlaka muzaffer olacaktır.

Yeniden Millî Mücadele

Komünizm Sanık Sandalyesinde

Devletimizi yıkıp yerine Marksist-Leninist bir devlet kurmak isteyen ve bu hain niyetin tahakkuku için dört-beş senedir kanlı «eylemler» içinde bulunmuş olanların mahkemeleri devam ediyor.

Kendi benliklerine nefret eden bir şahsiyetsizliğin içinde bulunanlar, tarihin yüz akı olmuş şerefli bir milleti vahşi bir cellat sürüsünün kanlı pençesine teslim etme ihanetinin yarısını verenler, şimdi bu kanlı niyetlerinin hesabını vermekle meşguller.

Siyasi iktidarların umursamazlığı ve tedbirsizliğinden; muhteris politikacıların iktidar olma hırsından istifade ile memleketi haranlık bir uçuruma yuvarlamak isterken enselenenlerin muhâkemeleri, takip edenlere pek çok şey söylemektedir.

Memleketin dört-beş senedir hangi tehlikelerle yüz yüze bulunmuş olduğu, bugün artık herkesin mâlûmu olmuş bir husustur. Buna rağmen; devletimiz yabancı bir devlete peşkeş çekmek; hürriyet, istiklâl, vatan, din, ahlâk ve millî şahsiyet gibi maddî ve manevî ne kadar varlığımız varsa hepsini ayaklar altına alıp satılğa çıkarmak isteyen hainleri, bazıları hâlâ mâsum gösterme çabasında ısrarla devam ediyor. Devletin bütün istihbar imkânlarına sahip olan ve memleketin yönetiminin sorumlu bulunan siyasi ve askerî şahsiyetler, «milletimizin, dışardan büyük bir komployle karşı karşıya olduğunu ve bu komploların hâlâ da devam ettiğini» (Nihat Erim. 22 Ağustos 1971 tarihli gazeteler) söylerlerken, işin ciddiyetini gözlerden uzaklaştırmaya gayret edenler üzerinde, Devletin emniyeti bakımından durmak zorundayız.

İşte, sanıkların, muhâkemeleri esnasında verdikleri ifadeleri; aynı zamanda, Türkiye'de komünistlerin olmadığını; sosyalizmin, demokratik

hayatın vaz geçilmez bir unsuru olduğunu söyleyenlerin ve yurdumuzda senelerdir sürdürülen tedbiş hareketlerinin mâsum birer hareket olduğunu savunanların suratlarına indirilmiş bir şamardır.

KOMÜNİST HÂMİLERİ

Yayın hayatına atıldığımız andan beri üzerinde ısrarla durduğumuz bir konu var:

«Türk milleti tarihe gömülmek isteniyor. Milletimizin maddî ve manevî bir buhran dalgasının içinde boğulması arzu ediliyor. Beynelmîl güçler, milletimizin yıkımını hazırlıyorlar. Beynelmîl Siyonizm ve onun yedeğindeki Beynelmîl Hristiyanlık, milletimizin yıkımı için Amerika ve Rusya'yı aynı anda kullanıyor. Masonluk ve komünizm, beraberce, kuyumuzu kazıyorlar. Komünist hareketleri himaya eden, propagandasını yapıp gelişmesine zemin hazırlayan, hep masonluk ve onun, bilhassa başta basın olmak üzere vasıtaları olmuştur. Komünizmi şirin gösteren, Devlet ve Ordu düşmanlarını sevimli göstererek hâinleri kahramanlaştıran, hep bu pespâyeye teşkilât ve vasıtaları olmuştur...»

Komünizmin beynelmîl gelişmesini, yürüttüğü strateji ve taktiklerini ve Türkiye'de son senelerde sebep olduğu hâdiseleri yakından bilmeler, artık bu tezimizin hayal değil bir hakikat olduğunu yakinen bilmektedirler.

Beynelmîl masonluğun ajanı gayri millî basın, Türkiye'de komünistleri her zaman alkışlamış ve hareketlerine meşruiyet kazandırmaya gayret etmiştir.

Terör hareketlerinin bir numaralı sorumlularının ve vatan bölücülüğünün baş aktörlerinin, gayri millî basının baş sayfalarını nasıl işgal ettiklerini herkes bilir. Bir taraftan, baş caniler olarak, güvenlik kuvvetleri tarafından aranırken diğer ta-

— Kurulduğu gündenberi, yurdumuzdaki Marksist ve anarşik olayların arkasından kanlı eli bulunan TİP, «vatan parçalama» ve «Türk Devleti'nin yerine Marksist bir devlet kurma» suçlarından Ankara Örfi İdare Mahkemesinde yargılanıyor. Yukarıda TİP'in «Moskova çizgisindeki» Genel Başkanı Behice Boran ve partinin diğer yöneticileri görülüyor.

raftan gayri millî basın, binlerce lira para vererek kendileriyle röportajlar yapmışlar ve böylece komünist hareketi, halk çoğunluğuna indirmeye gayret sarfetmişlerdir. Deniz Gezmiş ve Erhan Erdoğan marksistleriyle, hareketlerinin meşruluğunu gösteren ifadeleri, sayfalarını doldurulmuş nice gazete müsveddesi biliriz biz.

Bunlardan son bir misal de Mahir Çayan'ın, amcasına yazmış olduğu ve Savcılık tarafından mahkemede açıklanan mektupta ortaya çıktı. Çayan, mektubunun bir yerinde aynen şöyle söylüyor:

«Hürriyet gazetesi, sonra yayınlan-

mak üzere benimle bir röportaj yapmak istiyor. Bunu gizlice, burada parayı çok seven bir Asteğmene bildirmişler. Bunun için altıyüzbin lira vereceklermiş. Yüzde yirmisi Teğmenin. Ancak Teğmen korktuğu için bu işe yanaşmamakta. Hücrede bir resim için ellibin lira teklif etmişler...»

Aynı gazetenin, Deniz Gezmiş'e, ilk saklandığı sıralarda bir röportaj için binlerce lira para verdiğini okuyucularımız hatırlayacaklardır.

Yine komünistlerden Mustafa Yalçınmer'in, Elbistan dağlarında tuttuğu ve Mahkemede açıklanan günlüğünden bir kerre daha anlıyoruz ki,

Türkiye'deki komünist hareketi yabancılar finanse etmektedir. Yalçınlar, mezkûr günlüğünde şöyle söylemektedir:

«Her ayın 9 ve 11 arasında, 190 bin lira Tusloğ'dan üsse gelmektedir. Karayollarından araba temin edilir. Amerikalıların kendi arabaları kullanılır.»

Bir taraftan kendilerini Amerikan emperyalizminin düşmanı gösteren, diğer taraftan bizzat Amerikalılar tarafından beslenenler; Devletin yıkımı ve vatanın parçalanması için gerçek emperyalizm ve onların maşası durumunda olan süper devletler tarafından nasıl birer âlet olarak kullanıldıklarını yine kendileri itiraf etmektedirler.

Komünizmi tasfiye edip millet düşmanlığını bertaraf etmek niyet ve azminde olan ve esasen vazifesi de bu olan kahraman Ordumuzun, yurdumuzda cereyan eden anarşik olayların arkasında gizlenen çirkin ve hain suratları ortaya çıkartıp devlet düşmanlığına imkân veren bataklıkların kurutulmasını sağlamanın milletimiz, sabırsızlık ve güvenle beklemektedir.

KOMÜNİST HAREKETLERİN KARARGÂHI TİP HESAP VERİYOR

Mahir Çayan çetesinin hesabı İstanbul Örfi İdare Mahkemelerinde görülmüş; Marksist-Leninist hareketin Türkiye'deki beyni durumunda olan Türkiye İşçi Partisi de Ankara Sıkı Yönetim Mahkemesinde hesaba çekilmektedir. Memleketimizin, on seneden beri adım adım, safha safha komünizm bataklığına götürülüşünde merkezliği ve üs vazifesini hep TİP yapmıştır. TİP, komünizmin legaliteye çıkmış ve siyasi ortamda Marksizmi temsil eden bir teşekküldür. Onun içindir ki, TİP'in, vatanperverler arasında sıfatı her zaman «Rusya'nın Türkiye'deki beyni» koluna olmuştur. Herbiri, komünizme gidişte birer taktik merhale olan fabrika, tarla ve üniversite işgali; jandarma kurşunlama, adam kaçırp adam öldürme gibi «eylemler»in dört-beş senedir birbir türlüşüne şahit olduğumuz diğer anarşik olayların arkasında hep TİP'in hain elledi bulunmuştur.

İşte bu TİP bugün, masum siyasi ve demokratik görüşlü ve fakat arında her zaman hain niyetlerini sakladığı faaliyetlerinin hesabını vermektedir.

İstanbul'daki komünistlerin, bir komünist taktiği icabı mahkemeyi sabote edişleri gibi TİP de daha usataca bir biçimde mahkemeyi sabotayla işe başladı. Bunun için iddianâme birkaç celse sonra ancak okunabildi.

Ankara Örfi İdare Komutanlığının 3 numaralı Askeri Mahkemesinde Savcı Binbaşı Mustafa Denizli, iddianâmesinde özetle şöyle diyordu:

«TİP başlangıçtanberi tamamen benimsediği Marksist-Leninist teorileri doğrultusunda ve onun tabii bir sonucu olarak hür ve demokratik düzen ile asla bağdaşmayan «İşçi Sınıfı Diktatoryası» temasını siyasi propagandalarında işleyerek, üyelerini bu görüşün militanı yetiştirdiklerini, yayınladıkları gazete ve dergilerde, teşkilât çalışmalarında aynı görüşü savunduklarını açıklamakta mahzur görmemiş, böylece Türk Ceza Kanununun 141. maddesindeki bir cemiyet niteliğini iktisap etmiştir.

«Tüzüğün üçüncü maddesinin (e) ve (f) fıkraları Sovyet Anayasasının

da aynen vardır. Böylece ulaşılmak istenen amacın ne olduğu ortaya çıkmış bulunmaktadır. Görülüyor ki, «TİP»in, bilimsel sosyalizmi yani komünizmi klavuz ittihaz ettiği; böylece Marksist, komünist bir parti olduğunu bizzat kendileri ilân etmişlerdir.

«Mehmet Ali Aybar olayı da, bu teşekkülün hangi çizgide olduğunu göstermesi bakımından önemlidir. Fransa'da nasıl Komünist Partisi Merkez Komitesi üyesi Roger Garaudy, Çekoslovakya işgalini tenkide kalktığı için Moskova'ya sadık olan Fransız Komünist Partisinden bir takım bahaneler ileri sürülerek uzaklaştırılmış ise; Çekoslovak Komünist Partisi eski birinci Sekreteri Dubçek, nasıl, önce Çekoslovak Komünist Partisi Genel Sekreterliğinden, sonra Merkez Komitesinden, daha sonra Parti üyeliğinden uzaklaştırılıp Moskova çizgisine sadık bir ekip iş başına geçirilmiş ise; TİP'de de marksist görüşleri malûm olan Mehmet Ali Aybar, umumî effkârın baskısı altında Varşova Paketi üyeleri tarafından Çekoslovakya'nın işgalini kefilçe tenkide cürret ettiği andan itibaren, Moskova çizgisindeki militanların saldırısına uğramış ve önce TİP Genel Başkanlığından ve Genel Yönetim Kurulu Üyeliğinden uzaklaştırılmış ve daha sonra da TİP'ten ihraç edilmiştir. Sanık Behice Boran'ın Genel Başkanlığı ile iş başına gelen sanıklar grubunun elinde Moskova çizgisine daha bağlı hale gelen TİP'in bendi görüşlerini yayan Emek Dergisinde Sovyet Rusya'ya çatılmasına karşı çıkmış, parti gazetesinin 1 Mart 1971 günlü sayısında da bu hareket sosyal demokrat sapma olarak nitelendirilmiştir.

«TİP'in, yurdumuzda cereyan eden bütün işçi, öğrenci ve köylü hareketlerini kışkırtmağa ve meydana gelen hareketleri sevk ve idare etmeğe, gelecekte geniş hareketler meydana getirmek için fikren gelişmiş tecrübeli militan bir kadro yetiştirmeğe çalıştığı sabit olmuştur...»

KOMÜNİSTLERİN MAHKEMEYİ SABOTE GAYRETLERİ

Komünistler, dünyadaki bütün komünistlerin yaptığı gibi, mahkemeleri sabote etmekte devam ediyolarlar.

İddianâmedeki suçlamalar üzerinde cevap vermekten çok mahkemeyi, savcıya, polisi itham ediyorlar. Böylece bu müesseseleri birbirinden tecrit etmek sûretiyle mahkemeyi uzatmak, umumî effkârı lehlerine kazanmak ve neticede lehlerine olacak bir kararla dâvadan sıyrılmak... Marksist-Leninist olduklarını, kır gerillasına geçmek üzere iken enselediklerini ve Leninizm'i, devlet bünyesine nasıl uygulayacaklarının planları üzerinde durduklarını açıkça söyleyen sanıklar, kendilerine «Militan'a Notlar», «Babörtten Dimitrofa Sosyalist Savunmalar» adlı komünist kitaplarda tavsiye edilen taktikleri mahkeme salonlarında aynen tatbik etmektedirler. Enternasyonalist marşlar söyleyerek salona girmek; mahkeme heyetini küçük düşürmek veya iş göremez hâle sürüklemek; mahkemeyi uzatmak maksadıyla yersiz çıkışlarda bulunmak; toplu protestoya girmek; suçlu, ölmüş veya kaçmış bir suç ortaklarının üzerine yıkmak; ifade vermemek; savcıya ağır suçlamalarda bulunmak; mahkeme salonunu, uzun ve mevzu dışı konuşmalarla bir propaganda vasatı hâline getirmek ve nihayet dâvâ dışında kalmış kuyrukları vasıtasıyla bu davranışların romantik ve sanıkların lehine olabilecek üsluplarla effkârı umûmiyeye intikal ettirilmesi... Komünist hareketleri yakından bilen ve takip eden herkes bilir ki, bütün bunlar, ifanetlerinin sonunda mahkemeye düğmüş olan komünistlerin mahkemede uyguladıkları komünist taktikleridir. Nitekim, Askeri Savcı Sayın Naci Gür, bu hususu çok iyi bilen bir vatanperver olarak mahkemede, Lenin'in 19 Ocak 1905 tarihinde, hapishanede bulunan yoldaşlarına gönderdiği ve mahkemede nasıl hareket edeceklerini bildiren mektubunu okumuş ve aynıının sanıklar tarafından tatbik edildiğini söylemiştir.

Komünistler, küstahlıkta o kadar ileri gitmişlerdir ki, Mahir Çayan 24 Ağustos tarihli duruşmada «biz Brezilya Gerillacıları Carlos Marighella'nın Şehir Gerillası kitabını uyguladık. Kır gerillasına geçecektik» derken yine aynı tarihli duruşmada Kâmil Dede isimli sanık da «bizim, Lenin'in Çar İkinci Nikola devrin-

de uyguladığı taktiklere saygımız vardır. Türkiye'deki şartlar, Nikola devrinden pek te farklı değildir. Savcı, kendisini Çar mahkemesinin savcısı kabul ediyorsa; biz de komünist taktikleri uyguluyoruz.» demek cür'etinde bulunmuştur. Savcıya ve onun şahsına Türk Ordusuna «Emperyalizmin jandarması» diyerek saldırıan Komünist sanıklara savcı Naci Gür «bunlar Komünist taktiklerini uyguluyorlar. Yalan Komünistin ağzında sakızdır. çiğnenip durur.» derken, duruşma Hâkimi Akdemir Akmut da bağırarak sanıklara ihtar da bulunmuş ve kendilerine sert bir dille şöyle ikazda bulunmuştur:

«Burası mahkemedir. Ajitasyona, propagandaya girişmeyin. Mahkeme ye karşı saygı her Türk'ün görevidir. Türkiye'de her Türk, mahkemelere karşı saygılıdır. Yoksa siz Türk değilsiniz?»

Mahir Çayan'ın, Maltepe'de, kendisine «öğör Türkseñiz, hemen çocuğu bırakıp teslim olun» diye ihtar da bulunan Türk subayına «ne biliyorsunuz bizim Türk olduğumuz» diye bağırduğu hâlâ hatırlardadır.

Komünistlerin bir diğer taktiği de, buhranlı ortamdan ve kargaşalıktan istifade ederek adam öldürmek veya kurtulunması mümkün olmayan bir tutuklama sırasında intihar etmek sûretiyle, meydana gelen teessür havasını kendi idealleri istikametine kanalizasyon etmektir. Dört-beş senedir Türkiye'de komünistler tarafından işlenen ve faili meçhul bırakılan ideolojik cinayetlerin, komünist taktiklerinden habersiz olanları ve bilhassa olayları ve sebeplerini araştırma kabiliyetinden yoksun tembel zihni gazeteye aydın komünist düşünce ve hareketlerin içine ittiği, bilinen bir gerçektir. Mahir Çayan'ın, kendisinin, hücresinde öldürülerek buna bir intihar süsü verileceğini söyleyip himayesinde bulunduğu Türk Ordusunu itham edişinin de bir taktik olduğunu geçen sayımızda izah etmiştik. Ve «çok mümkündür ki, zaten ipe gideceğini şimdiden tahmin eden Çayan hücresinde intihar edecek, önceden mahkemede söylediği gibi buna öldürüldüğü süsünü vererek, umûmî effkârı, hareketlerinin lehine kazancaktır.» demistik. Nitekim, tahminimiz doğru çıkmış ve Çayan'ın, gönderdiği gizli bir mektupla, intihar etmek üzere amcasından uyku hâli istediği, savcı tarafından mahkemede açıklanmıştır.

TÜRKİYE BİR VIETNAM OLMAYACAKTIR

Komünistlerin ve diğer millet düşmanlarının, pis niyetlerini uygulamaya koyarlarken unuttukları bir husus var:

Türkiye hiçbir zaman bir Vietnam değildir. Türk Milleti de bir Vietnamlı olamaz. Türk Milleti, kendi bünyesinin icabı olan uygulamalara ittifak gösteren bir Milleştir. Onun tarihinde satılmışlık hiç görülmemiştir. Kendisini satılığa çıkaranlara lısnı çok acı olmuştur. Bundan böyle de Milletimiz, kendisini sapık ve gayrı millî düşüncelerin tatbik mevzuu hâline getirmek isteyenlere tepkisi çok sert olacaktır. Millet düşmanlığının kıvı da, sarısı da Milletimizin temiz şinesinde mekân tutamayacaktır. Milletimiz kendi varlığının üzerinde üreyecek, millî ideallerinin ifareflediği istikametten hiçbir kimse onu çeviremeyecektir.

— «Lenin'in Çar 2. Nikola'ya karşı uyguladığı taktiklere hürmetimiz vardır» diyecek kadar küstahlaşan ve haklarında düzenlenen iddianâmeye cevap vermekten ısrarla kaçınarak mahkemeyi sabote gayretleri içinde bulunan Çayan ve çetesi, Türk milletini ve onun mahkemedeki mümessillerini, türlü oyunlarla oyalama gayreti içinde bulunanlar, ifanetlerinin cezasını görmekten kurtulamayacaktır.

MEMUR SENDİKALARI KURULTAYI

MES'ULLERİ UYARMALIDIR

Anayasanın memur sendikalarıyla ilgili 46. maddesinin değiştirilmesi üzerine buna karşı çıkan Sağlık Personel Sendikası ve diğer memur sendikaları bir hafta kadar önce Bursa'da bir toplantı tertip etmişlerdir. Toplantıya çeşitli sendikalara ait bazı delegeler katılmışlardır. Yapılan konuşmalarda özellikle Anayasa değişikliği üzerinde durulmuş ve hükümetin bu konuda takip ettiği politika şiddetle yerilmiştir.

ÜNAS YİNE EN BAŞTA

ORTAM dergisinin büyük bir zafır havası içinde verdiği toplantının ilk konuşmasını Sağ-Persen Genel Başkanı Ali Rıza Konca yapmış

ve Anayasa değişikliği ile ilgili olarak şöyle demiştir: «Kapatı kapılar ardında, halkımızın uzun mücadele sonucu kazandığı demokratik haklar birer birer geri alınmak isteniyor. (...) Sendikal haklarımızı sonuna kadar kiskançlıkla savunmalıyız.»

Konca'nın konuşmasından sonra Kurultay Divanı seçimi yapılmış ve komisyona ÜNAS (Üniversite Asistanları Sendikası) İstanbul Şubesi Başkanı Gençay Gürsoy, İlk-Sen Hukuk Müşaviri Ayten Bulut ve Aydoğan Gezer seçilmişlerdir.

DELEGELER İKİYE AYRILIYOR

Daha sonra çeşitli sendika temsil-

cileri Anayasa değişikliği, yeni Anayasa ve Erim Hükümetinin izlediği politika hakkında görüşlerini belirtmişlerdir. Ancak bu husus üzerinde delegeler ikiye ayrılmış, bir kısmı sadece 46. maddenin savunulmasını ve onun değiştirilmesine karşı konulmasını istemişlerdir. Bilindiği gibi bu madde memurlarla ilgili bir madde değildir. Diğer bir kısım delegeler ise Anayasa değişikliğine toptan karşı çıkılmasını isteyerek yalnız 46. maddeyi savunulara şiddetle çıkmışlardır.

Bu arada söz alan Kurultay Divanı Başkanı ÜNAS'çı Gençay Gürsoy: «1961 Anayasasının getirdiği bütün demokratik hak ve hürriyetlerin yok edilmek istendiğini kurultayın bu anlamda tarihi bir sorumluluk taşıdığını, Anayasanın tümünü savunmak gerektiğini» belirtmiştir.

Persen Genel Başkan Vekili Bahattar Öktem ise Anayasa değişikliği

ne şiddetle karşı çıkarak yeni Anayasayı geriye dönmek bir anayasa olarak nitelemiş ve şunları söylemiştir: «Geriye dönmek Anayasa değişikliğine sonuna kadar karşı çıkacağız. Ve değişiklik lehinde oy kullanan parlamenterleri asla affetmeyeceğiz»

HADİSE ÇIKTI

Anayasanın sadece 46. maddesinin savunulmasını isteyenlerden Hasan Sönmez, «Anayasa değişikliğinin tümüne değil, bizi ilgilendiren 46. maddeye karşı çıkmalıyız» şeklinde konuşmuştur. Ancak Hasan Sönmez'in bu konuşması sırasında yer yer tartışmalar çıkmış ve bu görüşe şiddetle hücum edilerek Anayasanın tamamının savunulması istenmiştir.. Bu arada TEKSEN İzmir Şube temsilcisi Metin Aydoğan da yeni Anayasanın temel hak ve hürriyetleri kısıtladığını belirterek «Geriye dönmek Anayasa değişiklikleri bu anlamda toplumsal gelişmeye ters düştüğü için şimdiden ölmeye mahkumdur ve uygulanamaz» demiştir..

NEDEN TOPLANDI

Bilindiği gibi 12 Mart muhtırası-ndan sonra yeni hükümetin kurulmasıyla ve Örfi İdarenin ilânıyla memleketimizdeki komünist hareketler bir nebze de olsa önlenmiş, bundan dolayı da anarşist sol çevreler diledikleri gibi at oynatamaz olmuştur. Diğer yandan Erim hükümeti 1961 Anayasasının tahrir ve tahrik olaylarına fırsat verdiğini görmüş ve yeni bir anayasa hazırlamaya girişmişti. İşte bu Anayasa memlekette «anarşi» diye adlandırılan komünizan faaliyetlerin önüne set çektiği için sol cephe de panik başlamış, yoğun bir propagandayla yeni Anayasaya karşı geniş bir muhalefet kanadı meydana getirilmeye çalışılmıştır. Memur Sendikalarının yaptığı kurultayın esas gayesi de budur. Nitekim Mimarlar Odası temsilcisi Kayhan Şahinbeyoğlu toplantıda yaptığı bir konuşmada bu hususu kendi ağzıyla itiraf etmiştir. Şahinbeyoğlu özetle, «Anayasa değişikliğine tümüyle karşı çıkmak gerektiğini, bugün üniversitelerde, TRT de işçi ve memur sendikalarında ve aydınlar da Anayasa değişikliğine karşı tepkilerin olduğunu, bunların mutlaka bir bütün olarak ortaya çıkması gerektiğini» iddia etmiştir.

HANGİ KARARLAR ALINDI

Kurultayda aşağıdaki maddeler kararlaştırılmıştır.

1— Kurultaydan sonra yapılacak eylemleri organize edecek Ankara, İzmir ve İstanbul'da 15 kişilik bir komisyon kurulacaktır.

2— Kurultay bildirisi ve geriye dönmek Anayasa ile ilgili tavır bütün parlamenterlere bildirilecektir.

3— Anayasa değişikliği lehinde oy kullanan bütün palamenterler kara listeye alınacaktır.

4— Önümüzdeki günlerde işçi, memur, üniversite ve gençlik kuruluşları temsilcilerinden oluşan bir Anayasa kurultayı toplamak yolunda çalışmalar yapılacaktır.

Alınan kararların başlıcaları bunlar.

YENİ BİR TAKTİK Mİ?

Geçtiğimiz yıl içerisinde maskeli ve maskesiz bütün komünist teşkilatları Devrimci Güç Birliği namı altın da toplanarak ileride yapılacak faa-

— Orgeneral Suat Aktulga

— Korgeneral Fikret Göknaç

— Tümgeneral Celal Bulutlar

ORDUDA TERFİLER

Genel Kurmay Başkanlığı Basın ve Halkla İlişkiler Şubesi, yüksek Askeri Şûraca kararlaştırılan ve Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'ın onayından çıkan ordu terfi listesini açıklamıştır.

Yapılan açıklamaya göre, bu yıl Türk Silahlı Kuvvetlerinden 30 general ve amiral bir üst rütbeye, 39 albay, general ve amiralliğe yükselmişler, 8 general ve amiral ile 295 albay da kadrosuzluk sebebiyle emekliye sevk edilmişlerdir.

Bir üst rütbeye yükselen general ve amirallerin listesi şöyledir:

KARA KUVVETLERİ :

Orgeneralliğe yükselen korgeneraller:

Suat Aktulga, Orhan Yiğit, Doğan Özgöçmen

Korgeneralliğe yükselen tümgeneraller:

Vecihi Akın, Abdurrahman Ergeç, Hilmi Arman, Fikret Göknaç, İhsan Över, Mithat Kopsavaş.

Tümgeneralliğe yükselen tuğgeneraller:

H. Hasan Varımlı, E. Sedat Güneral, Hasan Sağlam, Dündar Yiğitbaşı, Süreyya Yüksel, Macit Akman, Kemal Gökçe, O. Fazıl Polat, Celal Bulutlar, Şahap Yardımoğlu, Şabahattin İbrişim, Ali Dikmen.

Tuğgeneralliğe yükselen albaylar: Abdurrahman Erendağ, Hasan Ak-su, Alâattin Gürtuna, Mehmet Fındıkoğlu, Hüsamettin Sevengül, İsmet Küçükützen, Ahmet Özcan, Hamdi Kızginkaya, Naci Dikmen, Bülent Türker, Nazım Pozan, Ali Kuşçuoğlu.

lu, Necdet Bender, Selâhattin Canbaz oğlu, Kemal Yamak, Fuat Yılmaz Ve cihî Ataklı, Kemal Türen, Suat İlhan, Kemal Ural, Nadir Savaşan, Zihni Balkan, A. Rıza Engün, Fahrettin Günhas, Fahri Öcel, Mithat İlhan, Sükrü Tanyeri.

DENİZ KUVVETLERİ :

Tümamiralliğe yükselen tuğamiraller:

İzzettin Tamer, Nejat Özgence.

Tuğamiralliğe yükselen albaylar:

Fuat Başol, Cemil Boğutarkan, Emin Göksan, İsmail Kılış.

HAVA KUVVETLERİ :

Orgeneralliğe yükselen korgeneraller :

Nahit Özgür.

Korgeneralliğe yükselen tümgeneraller:

Samih Albayoglu, Hulûsi Kaymaklı.

Tümgeneralliğe yükselen tuğgeneraller:

Kâzım Kalafat, Ercüment Gökaydın, Halil Sözer, İlhan Gökşaran.

Tuğgeneralliğe yükselen albaylar :

Şevki Yetkiner, Ali Keleşek, Mehmet Bilir, Mustafa Turhan, Yakup Baycık, Kâmuran Gümüşsoy, İsmet B. Dinçer, Hilmi Dinçer.

Bu yıl orgeneralliğe yükselen korgenerallerden, Orgeneral Suat Aktulga Harp Akademileri Komutanlığına, Orgeneral Orhan Yiğit, Orgeneral Doğan Özgöçmen ve Hv. Orgeneral Nahit Özgür Yüksek Askeri Şûra üyeliğine atanmışlardır.

Terfi eden amirallerden de Tuğ-

— Orgeneral Nahit Özgür

miral İsmail Toker Deniz Harp Akademisi Komutanlığına, Deniz Harp Akademisi Komutanı Tuğamiral Sabahattin Ergin Deniz K.K. lığı Plân Prensipler Dairesi Başkanlığına, Tuğamiral Cemil Boğutarkan Güney Deniz Saha Komutanlığı Kurmay Başkanlığına, Tümamiral Ahmet Çakır, Harp Filosu Komutanlığına, Tuğamiral Nejat Serim Mayın Filosu Komutanlığına, Tuğamiral Hasan Yumuk Deniz Harp Okulu Komutanlığına, Tuğamiral İsmail Kılış Deniz Teknik Başkanlığına, Tuğamiral Nevzat Serter Çıkarma Birlikleri Komutanlığına, Tümamiral Nejat Tümer Deniz Eğitim Komutanlığına, Tuğamiral Zahit Atakan Genel Kurmay Lojistik Plân Koordinasyon Dairesi Muavinliğine atanmışlardır.

Beynelmîl Kuvvetlerin Berlin Üzerinde Oynadığı Oyun

«General Patton'un kurmay başkanı idim. Çekoslovakya hudutlarına geldikimiz zaman bir hafta ile on gün beklememiz emredildi. Halbuki süratle ilerleyebilir ve istediğimiz anda Çek başkentini işgal edebilirdik... Prag'ın zaptı mümkünken bizi men ettiler...»

Bu sözler II. Dünya harbi sırasındaki Amerikan generallerinden Hobart Gay'ın hatıratından alınmıştır. Amerika ordusunu işgal eden Sionist şebekenin Avrupa çıkartmasını, kasten yavaşlatması, Kızıldü'nün Almanya'yı baştan başa istilası ve halkı katletmesi ile neticelenmişti. Avrupa'nın bağrına zorla sokulan bu komünist zehir bugün halâ Avrupa milletlerinin başına belâ olmuş ve Avrupa siyasîlerini çözümleri gereken birçok problemle karşı karşıya bırakmıştır.

BERLİN MESELESİ

Bu problemlerden biri hiç şüphesiz «Berlin» olmuştur. 2 Mayıs 1945 te Rus Mareşali Jukov'un birliklerine teslim olan Berlin, 1948 sonbaharında Doğu ve Batı Berlin olmak üzere ikiye ayrıldı. Almanya'nın II. Cihan harbinden sonra Amerika, İngiltere, Fransa ve Rusya kontrolünde hükümsüz bir memleket iken daha sonraları Doğu ve Batı Almanya diye bölünmesiyle birlikte Berlin de yeni sahiplerine terk edildi.

Şimdi Batı Berlin, 500 km.2'lik yüzölçümü ile Amerika, İngiltere ve Fransa bölgelerinden ibaret olup Batı Almanya idaresindedir.

Doğu Berlin ise Rus işgal bölgesinde olup 400 km.2'lik yüzölçümü ile Doğu Almanya'nın başkentidir.

Yani bütünüyle Berlin, Doğu Almanya toprakları ortasında bir ada gibidir. Batı Berlin ile Batı Almanya arasındaki ulaşım kara, hava ve demiryolları vasıtasıyla yapılabilir.

Berlin'in kaderi üzerindeki oyunlar ilk defa 12 Eylül 1944'te Londra'da başlamıştı. 5 Haziran 1945 de

ise dört büyüklerin (Rusya, Birleşik Amerika, İngiltere ve Fransa) temsilcileri Berlin'de toplanıyor ve; Berlin'in yönetimini, bu 4 devletin seçeceği 4 komutandan meydana gelen kontrol konseyine veriyordu.

1945 Temmuzunda Potsdam'da Truman, Churchill ve Stalin arasında yapılan konferansta; Alman milletinin kaderi tamamen sionizmin hedeflerine göre çiziliyor, ülkenin tam olarak silahsızlandırılması, uçak ve silah yapımının engellenmesi, bütün Nazi teşkilatlarının kapatılması, her türlü sanayi kuruluşunun yok edilmesi ve Almanya'da yetkinin Amerikan, Sovyet, Fransız, İngiliz komutanlarınca kullanılması kararlaştırılıyordu.

16 Haziran 1948 de Sovyetlerin ortak yönetimden çekilmeleriyle Berlin'e giriş çıkış tamamen men edilirken tarihin ünlü «Berlin Ablukası» başlıyordu. İki milyon Batı Berlin'inin günlük ihtiyaçları uçaklarla yapılan ulaştırma ile karşılandı. Ruslar 1949 Mayısında kara yolunu tekrar açtılar.

Berlin üzerinde 4 büyük devletin ve bunların arkasında asıl olarak yahudinin menfaatlerinin çarpışması, Berlin'i Avrupa barışının çaban başı yapmaya kâfi geldi.

BERLİN, ALMANYA'NIN OLMUŞ MUDUR?

Son olarak 15 seneden beri devam eden gerginlik şimdiki anlaşma ile bir çözüm yoluna girmiş gibi gözükmektedir. Berlin üzerindeki buzların çözülmesi, Batı Almanya'nın Başbakanlığına Willy Brandt adında bir yahudinin getirilmesiyle başlamıştır.

Halen devam etmekte olan dörtlü müzakereler ise, Willy Brandt ile D. Alman Başbakanı yahudi Willi Stoph'un ilk görüşmesinden kısa bir süre sonra 26 Mart 1970'de başlamıştı.

17 aydır devam eden görüşmeler, nihayet geçtiğimiz pazartesi dört

— Beynelmîl kuvvetlerin Berlin üzerinde oynadığı oyunun figüranları. Berlin Anlaşmasını imzalayan dört büyükler, imzadan sonra görülüyorlar.

devletin büyük elçilerinin «Umbrella Agreement» yani şemsiye anlaşması denen taslak üzerinde anlaşmaları ile neticelendi.

Bu anlaşma taslağına göre !

1) Ruslar'dan B. Almanya ile Batı Berlin arasında 110 mil uzunluğunda iki su yolu, üç demir yolu, iki otoban ve üç hava kordonu boyunca serbest ve engelsiz bir şekilde seyahat etme garantisi alınıyor.

2) Batı Berlin'i kültür ve ticaret işlerinde Batı Alman Konsolos ve sefirleri temsil edebilecekler.

3) Sovyetler Birliği Batı Berlin'de açık bir konsolosluk bulunduracaktır.

4) Alman devlet başkanları ve şansölyeleri Batı Berlin'e ziyaretler düzenleyemeyecek, Federal Almanya (Batı Almanya) burada toplantılar yapamayacaktır.

5) Bütün şehir Batı Berlin'in legal statüsüne uygun olarak 1944 te müttefikler tarafından kurulan «müşterek işgal» altında kalacaktır.

6) Federal Alman Cumhurbaşkanı Batı Berlin'de seçilemeyecek ve Batı Berlin'in başka ülkelerde temsilcileri olamazlar.

Anlaşma maddelerinden de görüleceği üzere taslak, Sovyetlerle verilmiş tavizlerle doludur. Buna rağmen B. Alman siyasî çevreleri neticeden memnun görünmektedir. Sadece H-

ristiyan Demokrat Parti Bayyera Ko lu Başkanı Franz Josef Strauss «Hapishanenin kapısı açılmadı. Yalnızca hapishanedekileri ziyaret kolaylaştı.» diyerek sevinmenin erken olacağını belirtmiştir.

Berlin anlaşması Komünist Blok'ta, bilhassa Varşova'da büyük memnuniyetle karşılanmıştır. Polonya'daki siyasî çevreler, 7 Aralıkta imzalanan ve Federal Almanya ile Polonya arasındaki sınırlarla ilgili olan Bonn-Varşova anlaşmasının onaylanması nın imkân dahilinde girdiğini belirtmişlerdir.

Moskova anlaşmasından sonra imzalanan bu taslak anlaşma ile Federal Almanya Sovyet Rusya'ya iyice yakınlaşmıştır. Netice itibariyle «Şemsiye Anlaşması» Berlin üzerinde Almanya'nın tam hakimiyetini kurmamıştır. Halâ büyük devletlerin işgalindeki bir Berlin düşüncelerine beynelmîl yahudiğin hain kompleslerini hatırlatır.

Gerçekten Sionizm Almanya'nın başına bir yahudiye geçirmekle Hitler'den ve Nazi Almanya'sından fazlasıyla intikam almış olmaktadır.

Almanya'nın parçası olan Berlin hakkında yahudi menfaatlerine alet olmuş bir Amerika'nın, bir Rusya'nın, bir İngiltere ve Fransa'nın söz sahibi olması Alman milleti için ne acı bir tecellidir.

liyetler için Dev-Genç'e tam yetki vermişlerdi. Bu toplantıdan sonra Kızı-Genç üniversitede başlattığı silahlı hareketi adam kaçırma ve öldürmeye kadar getti. Diğer bütün maskeli ve maskesiz komünist hücreleri de bunu desteklediler. Bursa'da yapılan toplantı da araba böyle bir toplantı mıdır? Alman kararlarında bahsedilen «seymiler» nelerdir? Ankara, İzmir ve İstanbul'da örfi idare olduğu halde komisyon nasıl kurulacak ve «seymilerin» (!) nasıl yürütecektir?

Öte yandan Anayasa değişikliği te hinde oy kullanan bütün parlamenterlerin kara listeye alınmasını kararlaştırmıştır. Bundan bir müddet önce de başta ÜNAS olmak üzere kızıl hücreler üniversitedeki milliyetçileri kara liste halinde gruplandırarak teker teker kursunlamaya başlamıştı. Herhalde bundan sonra milliyetçilerin yerine parlamenterler kursunlanacaktır. Çünkü karardan bu anlaşılıyor.

SOLUN YENİ PAÇAVRASI

Bu arada solun yeni paçavrası olan Ortam dergisi de komünistlerin paralelinde onlara taktik vermektedir. Bakın Ortam'ın geçen sayısında Kemal Bisalman ne diyor: «Barakın suçluluğunu, Anayasa son olaylara bir sebep midir ki değiştirilmektedir. Değiştirilse bile aynı anarşik ortama bir daha dönülmeyecek, dönülmeyecek midir?»

Elbette dönülür bay Bisalman (!) Sen devamla surette Ortam'ın köşesinden komünistleri haklı göstermeye çalıştığın ve yeni Anayasaya karşı çıktığın müddetçe. Bisalman bu sözü o kadar emin bir şekilde söylüyor ki, hani, «biz istersek 12 Mart öncesini kat kat geçeriz, hele bir toparlanalım» derecesine.

ÜNAS VE İLK-SEN

Memur Sendikaları toplantısına yukarıda belirtildiği gibi ÜNAS ve İLK-SEN de katıldı. Ünas hakkında söylenecek hayli söz vardır. ÜNAS

Üniversite hadiselerinde başrolü oynamıştır. Üniversitede çift atan bir avuç kızıl eşkiyayı gözü gibi korumuş, beslemiş, sonra da sökağa salı vermiştir. Denlebilir ki 12 Mart öncesi Türkiye'nin o hale gelmesinde ÜNAS'ın payı az değildir. Fakülte koridorları milliyetçi kaniyle islanırken ÜNAS halâ özerklik türküsü söylüyordu. Şimdi de tutmuş Bursa'daki toplantıya katılıyor. Ve üstelik kurultayda en aktif yeri işgal ediyor.

NETİCE

Bütün bunlardan sonra diyebiliriz ki, 12 Marttan bu yana alınan tedbirlerden ve Anayasada yapılan değişikliklerden gıcınanlar renklerini açığa vurdular. Anayasa değişikliğini bahane ederek geniş bir faaliyete —kendi deyimleriyle eyleme (!)— girişeceğini belirten bu cephe son hazırlıklarını yapıyorlar. Kendi ifadelerine göre, bundan son-

ra üniversite gençliği ve aydınlar arasında daha kesif bir propaganda girilerek 12 Mart Hükümetine karşı geniş bir muhalefet hasıl etme gayretindedirler. Eger vaktinde tedbir alınmaz ve müdahale edilmezse şurası bir gerçektir ki bu grup yeni istismar konuları bulacak ve 12 Mart öncesini geri getirme yarışına girecektir. Nitekim yukarıda görüldüğü gibi toplantılarında aldıkları kararlar ve dergilerinde yazdıkları yazılar tamamen bu mahiyette dolu.

Fakat şunu belirtelim ki böyle bir durum hasıl olursa memleketimiz o büyük badirelere sürüklenecektir. 12 Mart öncesi komünistlerin ihtilâl arzuları, Silahlı Kuvvetlerimizin vaktinde müdahaleleriyle kursaklarında kalmıştır. Fakat eski vasatın tekrar ortaya çıkarılması tamiri çok güç bir yara olacak ve kolay kolay kapanmayacaktır. Milli hayatı korumakla vazifeli mesullere bu noktayı hatırlatmak lüzumunu hissediyoruz.

MİLLİ MÜCADELE RUM ÖLMEMEYE CEKTİR

Malazgird Zaferinden sonra fetihler birbirini takip etti. Süleyman Şah babası Kutalmış Bey'in ve Afşin Bey'in, ta Sakarya nehrine ve Ege sularına uzanan akımlarını bir hamlede tamamladı. Anadolu fethini gerçekleştirdi. Anadolu İslamlaşıyor ve müslüman-Türklüğe vatan oluyordu. Bizans ise küçülüyor, küçülüyor topraklarını Hak'ın hakimiyeti ne terk ediyordu. Bütün hristiyan âlemi de bu hızlı fetihler karşısında durmuyor, Müslüman-Türklüğün imhası veya Orta Asyaya sürülmesi demek olan Şark Meselesini ortaya atıyordu. Meselenin tahakkuku için yüzbinlerce kalabalıklar halinde gayret sarfediyordu. Papa da Müslümanların eline geçen Kudüs'ün ve Anadolu'nun kurtarılmasını öne sürerek Avrupayı tahrik ediyordu. Fakat bu haçlı sürüleri her seferinde Müslüman Selçuklunun yenilmez gücü ve imanı ile karşılaşılıyordu. Kılıç Arslan'ın dahice kumandanlığı Şark Meselesinin gerçekleşmesine imkân tanımıyordu. Kılıç Arslan tarihte ilk defa en güzel Gerilla örneği verdi. 40.000 kişi gibi az bir kuvvetle 500.000 lik kalabalık haçlı sürülerini Anadolu'ya gömdü, kılıçtan geçirdi.

Selçuklular ilim, irfan ve medeniyet bırakarak devleti Osmanlılara teslim etti. Bu defa millî ideallerin bayrağı Osmanlı'nın elinde yükseldi. Osman Gazi devletin başında Karahisar, Bilecik, İnégöl, Yenişehir ve Domanıç civarını fethederek İznik'den Bursa'ya kadar toprakları vatana kattı. Oğlu Orhan Gaziye de vasiyetini yaparak fetihlerin yolunu ve gayesini gösterdi:

«Baka Orhan! Bizim davamız kuru kavgı, şan, şöret ve cihangirlik davası değildir. Bizim meramımız «İtayı Kelimetullah» davasıdır. İstanbul'u al, güzar yap, adaletle şenlendir.»

Derken Bursa alındı, Süleyman Gazinin kumandasında Rumeliye geçildi. Bizans'ı kuşatma zincirinin halkaları tamamlanıyordu. Murad I. Hüdavendigâr zamanında ordumuz dünyanın en üstün ve disiplinli ordusu haline geldi. Bu ordu Sırp-Sındığı ve I. Kosova zaferleriyle Trakya'yı fethetti. Yıldırım Beyazıt'ın zamanında da Niğbolu zaferini kazandı. İstanbul'u kuşattı. Millî Ordumuzun ayağının bastığı yer bizim oluyordu.

Nihayet İstanbul Fatih Sultan Mehmed'in dehasıyla fethedildi. Çağ kapatıldı, yepyeni bir çağ açıldı. Yine aynı deha ile Kırım fethedildi, Balkanlar baştan başa hakimiyetimiz altına girdi ve hristiyan âlemini sarımsan, çıldırtan Otranto seferi yapıldı. Hristiyanlığın ve Yahudiliğin her türlü çareye ve çabaya baş vurmasına rağmen fetihler durmadı.

Yavuz Sultan Selim'le; Çaldıran, Mercidabık zaferleri kazanıldı. Mısır, Hicaz, Suriye, Filistin, Irak ve İran'ın bir kısmı Osmanlı imparatorluğuna katıldı. Yavuz da Fatih gibi tarihin çok az gördüğü kumandanlardan oldu.

Daha sonra devletimizin ve Ordumuzun başına geçen asırların padişahı muhteşem Kanunî Sultan Süleyman Han'la da üç kıtada yedi denizde hakim duruma geldik. Üç kıtada bizim dediğimiz oldu. Bir Mohaç

Meydan Muharebesiyle techizatlı ve sağlam koskoca Macar ordusu iki saat gibi kısa bir vakitte imha edildi. Ve dünyanın en hızlı imha örneği verildi. Daha sonra yıkılmaz bir aklım ve imanla yapılan Viyana Seferi (Viyana kuşatması), Almanya seferi, İtalya seferi, Boğdan seferi, Budin seferi; Doğuda yapılan: iki büyük Bağdat ve İran seferleri bir çok zaferler kazandırdı. Cihangir Devletimiz sayesinde kıtalar Hak'ın sesiyle çalkalandı.

Denizlerde yine biz hakim idik. Barborosların, Turgut Reis, Piri Reis, Seyyid Ali Reis gibi bir çok değerli Kaptan Paşalar Preveze Zaferini kazandılar; Cezayir, Tunus, Fas, Trablusgarb, bütün Kuzey Afrika'yı ve Güney Arabistanı fethettiler. Taa Filippin adalarına kadar devletimizin kudretini gösterdiler. Deniz aşırı ülkelere ve Okyanuslara biz hükmettik. Bu devirde devletimiz, hakimiyeti seve seve kabul edilen bir huzur ve kurtuluş taşıyıcısı oldu. Krallara taç giydiren biz olduk. Dostuna değil düşmanına bile lütuf ellini uzatan yine biz olduk. Hiç bir millette görülmemiş fedakârlığı ve adaleti biz gösterdik. İnsanlığa insanca yaşamasını da biz öğrettik.

Zaferlerimiz devam ederken pek tabiidir ki hristiyan haçlı seferleri yahudiliğin ihanetleri, milletimizin karşısında ittifaklar bütün hızıyla devletimize yöneliyor yıkılışımızı hedef alıyordu. Bunlara rağmen millette ve Ordumuz liyakatlı ve dirayetli devlet adamları ve kumandanları sayesinde zaferlerimiz kesilmedi. Viyana 1689'da ikinci defa kuşatıldı. Avusturya cephelerinde Kanije müdafaası, Rus cephelerinde Kırım harpleri, Tuna hattında Plevne müdafaaları tarihçilerin hayretle ifade ettikleri, harika diye tavsif ettikleri milletimizin kahramanlık örnekleridir.

Milletimiz tarihin her devrinde olduğu gibi, yukarıda sadece bir kısmından bahsettiğimiz mücadelelerde vatana ve devlete karşı olan kan ve can borcunu fazlasıyla ödedi. Büyük fedakârlıklar ve kahramanlıklar gösterdi. Fakat Beynümîl Hristiyanlığın ve Yahudiliğin içimizden kiraladıkları ajanları vasıtasıyla ihanetleri ve alçakca darbelemleri neticesinde zayıfladık. Nihayet I. Cihan harbi patlak verdi.

I. CİHAN HARBİNDE MİLLETİMİZ

Tarih boyunca devam edegelen Hak ile Batıl mücadelesinin bir devamı olan bu büyük harpte de Hak'ın prensiplerini müdafaa eden milletimizi yok etmek için her taraf tan düşmanlar çevirdiler. Devletin kontrolünü kaybeden, millet, bu kara günlerinde düşmanın iğrenç ide-

allerini ve ihanetlerini pahalıya sattı. Çanakkalede 500.000 evlâdını verdi, yine haçlı donanmalarını boğazdan geçirmedi. Kafkas'larda, Filistin cephelerinde, Sina çöllerinde Arabistan'ın kavurucu sıcaklarında aynı imanla, aynı kahramanlıkla vatanını müdafaa etti.

HARBİN SONU VE İŞGALLER

Büyük Harp Mondros Mütarekesiyle sona erdi. Bundan sonra düşmanlarımız karşılıksız bir şekilde vatanımızın parçalanışında ve işgalinde anlaştılar. İstanbul müttefikler tarafından işgal edildi. Devletimizin kontrolünü ellerine aldılar. Kışkırtıcı ve bir çok askerî müesseseleri bastılar. Askerlerimiz toptan imhaya giriştiler. Vahşice katliamlar da bulundular. İstanbul en kara ve talihsiz günlerini yaşadı.

Hemen ardından harbe katılmayan Yunan hükümeti taze kuvvetlerle İzmir'e ayak bastı. Önce topa tutulan şehirde Hristostomos gibi kanlı papazların öncülüğüyle mahalle mahalle zulümlere ve işkencelere giriştiler. Devamlı takviye alan Yunan sürüleri daha sonra Ege bölgesinde yayılmağa başladılar. Bornova, Urfa, Sivrihisar arkasından Aydın'a girdiler. Önce şehrin ileri gelenlerini öldürdükten sonra yerli rumların kılavuzluğunda cana, mala, ırz ve namusa kıydılar. On binlerce masum müslümanı şehid ettiler.

Menemen, Manisa, Bergama Turgutlu, Salihli, Alaşehir bölgeleri aynı fecaatlere ve işkencelere maruz kaldı. Afyon da unutulmayacak kin ve intikam günlerini yaşadı. Topraklarında beslediği ermeni ve rumların olmayacak ihanetlerini gördü.

Manisa'dan ilerleyen bir grup rum çapulcusu Balıkesir ve civarını da kana bulayarak, karalara bürüyerek iç Anadolu'ya doğru yöneldi.

Yunan zulmü o kadar feci idi ki yakılan hanelerin, yıkılan camilerin, doğranan yavruların, hünharca katledilen bacıların acısını ve bu acıdan doğan intikamı, bu günün Yunan dostluğu şampiyonları unutturamayacaktır. Zulümler, hasretler, acı hatıralar hafa nesilden nesile geçmekte, hiç bir zaman unutulmaktadır.

Bursa'nın işgalinde hain Venizelos'un oğlu Sofoklis, Orhan Gazinin Türbesine girerek pis çizmeleriyle sandukayı tekmeledi. Ve «Kalk Orhan Milletini gör, kalk da kurtar.» diye küstahca söylendi. Bursa'nın fatihine yapılan bu hareket, Yunan lının o menhus, Osmanlı düşmanlığının müşahhas mısali olarak, milletin şuurlarında yer etti.

Vatanın her tarafında; Güney ve Doğu Anadolu'da aynı durum vaki idi. Güneyde İtalyan ve Fransızların zulmü, doğuda ermenilerin vahşeti aynı şekilde idi. Memleketin her tarafından aynı feryat duyuluyordu.

Bunların yanında içimizde asırlardan beri çıbanbaşı olarak kalan Patrikhane Mavri-Mira ile Pontus

— Anadolu'ya Müslüman - Türk'ün damgasını vuran Mehmetçik, vatanı Yunan sürüsünün vahşetinden kurtardıktan ve yıkık duvarlar altında feryat eden masum yavrucaklara intikamını aldıktan sonra İzmir Kordonboyu'nda görüldüğü.

— Beynelmilel Hristiyanlık ve Beynelmilel Siyonizmin, Anadolu'yu imhada kukla bir vasıta olarak kullandıkları Yunan sürüleri, Mehmetçiğin imanlı süngüsüyle imha edildiler veya Ege Denizine döküldüler. Haçlı artığı palikarya sürüsü, tabana kuvvet kaçarken, Batı Anadolumuzda yakılmadık ev, yakılmadık yer bırakmadılar. Milletimizin m â s u m v e c e l i bağı çocuklarına en namussuzca işkenceleri reva gördüler. Resimde, Bizans artıklarının, kaçarlarken ateşe verdikleri İzmir'in, dumanlar içindeki manzarasını görüyorsunuz. Milletimize reva görülen işkence ve zulümlerin intikamı mutlaka alınacaktır.

teşkilatını kurmuştu. Bir taraftan Trabzon rum imparatorluğunun kurulması için rumları tahrik ediyor, teşkilâtıyken, bir taraftan da Ermeni lerin ihanetlerine ortak oluyordu.

M İ L L İ M Ü C A D E L E

Milletimiz bu zulümlere, bu alçakça vahşete susmadı, susmak şanından değildi. Olamazdı da. Düñkü hakim olduğu bölgelerden gelen taarruzlara, zulüm akınına boyun eğmezdi. Eğmedi de. Tarihinde devletinin kendisini koruyamadığı devirlerde yaptığı harekete girişti. Asker oldu, ordulaştı, devlet gibi bir güç ve imanla MİLLİ MÜCADELE'ye başladı. Aynı yıl, aynı ay ve aynı kara günlerde Anadolu'nun adım adım her köşesi, memleketin her yanı mücadeleye kararlı ve suretli katiyyede teslimiyeti kabul etmemiştir.

İngiliz işçileri harpten kaçarken, Moskova sokakları harp kaçakları ile dolarken tarihe nam salan gaziler, silahlarını kuşanmışlar, devletlerini korumaya, hakkına sahip çıkmaya hazırlanıyorlardı. Düñkü Alp Arslan'ın, Kılıç Arslan'ın torunları, Anadolu'ya gömülen yüzbinlerce hacının şimdiki artıklarını da yok etmeye azimliydiler.

Miletin Egeli cesur fedâkâr evlâtları, Yunan'ın İzmir'e ayak bastı günden itibaren bölge bölge teşkilâtlanmaya başladılar, millis kuvvetleri kurdular. En büyük gerillacı şerefli ceddimiz Kılıç Arslan'ın yaptığı gibi gerilla (çete) harbine hazırlandılar. İzmir, Aydın ve Manisa'nın namli efeleri dağa çekildiler, bu suretlerle düşmanı yok etme mücadelesine girdiler. Demirci Mehmet Efe, Yörük Ali Efe gibi bir çok kahramanların yanında Denizli müftüsü Ahmet Hulusi Efendi, Aydın Mebusu Hoca Esat Efendi, Afyon'dan Şükrü Hocalar, Ege'den Millî Mücadele ateşini yaktılar. Milleti teşkilâtlayıp düşmanına karşı eğittiler. Millet millî değerlerine son derece bağlı, sarsılmaz bir imanla Yunan'a göğsünü gerdi. Yunan palikaryası hiç beklemediği anda şaşılacak bir cesaret ve kahramanlıkla ilerleyen mücahitler tarafından ya imha ediliyor ya da püskürtülüyordu. Millet zulüm dalgalarını yara yara zafere ümidle koşuyordu.

Güney illerimizde de millet vazife başında idi. İtalyanlara ve Fransızlara karşı verilen mücadele bü-

tün hızıyla devam ediyordu. Cephe-ler yıkılmaz ve yenilmez hale gelmişti. Maraş ve Antep II. Plevne oldular. Fransız'ın takviyeli hücumlarına rağmen teslim olmadılar. Maraş'ta bacımın peçesine uzanan pis palikarya eline kurşunla cevap veren hatıraların silinmez kahramanı Sütçü İmamı, esir olan bir millete Cuma namazı sahih değildir diyen, Fransız koğulmadıkça, Fransız bayrağı yerine Ay-yıldızlı bayrağımız asılmadıkça namazı kıdırmayacağını söyleyen Feyzullah Hoca düşman saflarında kapatılması imkânsız geldikler açıldılar.

Kalpieri aynı heyecanla çarpan Antep'İller de Maraş'lılardan aşağı kalmıyorlardı. Başlarında Şahin Bey'leri ve Karayılan'ları okuduğu halde Fransız Ordusunu tam bir acı içinde bırakıyorlardı. Daha evvel Erzurum'da ermeni çapulcularına karşı çarpışan ve dizinden yaralanan Karayılan Antep'in güç durumunda olduğunu öğrenince Antep Müdafaasına koşmuştu. Şehid Şahin Bey'in yerini doldurmuştu. O da Antep'in kurtuluşu için canını feda etti. Böyle binlerce şehidin kan döküp can vermesinden sonra Antep Gazi ünvanını aldı, muzaffer oldu.

Bu var oluş ya da yok oluş mücadelesinde canla başla ve kanla hizmeti geçmiş namli namsız, isimleri unutulmuş yüzbinlerce millet evlâdı vardır. Bu gün milletçe, gazi torunları ve şehit çocukları olarak onların ideallerine bağlılığın ulvî heyecanını yeniden yaşar gibiyiz.

Milletimizin her köşesinde bir anda dalga dalga yayılan Millî mücadele heyecanını kısaca gördük.

I. Cihan harbinin başlarında düşmanlar tarafından hasta adam diye üzerinde imha planlarıyla ameliyat edilmek istenen milletin, en kuvvetli ve techizatlı ordular karşısında verdiği bu imanlı mücadele; istiklali uğruna kandan dereler et ve kemikten dağlar yaparak gösterdiği bu fedakârlık ve bu kahramanlık; bir Malazgird, bir Niğbolu, bir Moğaç... gibi zaferler kazanmayı ve kurtuluşu hak etmişti. Şimdi zaferlerden görelim.

SAKARYA MUHAREBESİ

Batı Anadolu'da devamlı surette takviye alan Yunan kuvvetleri çeşitli direnmelere rağmen Bursa'yı

geçmişti. Kral Kostantin ta İzmir'de iken taarruz emrini vermişti: «İleri... Bizans'a...» (Bak: İllustrasyon-Paris) Kral, Türk Milletinin düñkü hakimiyeti altında barındırdığı Yunan sürülerine boyun eğceğini zannediyor, emrinden de anlaşılabileceği gibi Bizans'ın yeniden ihyasını hayal ediyordu.

Anadolu içlerinde ilerliyen bu Yunan sürüsü 120.000 kişilik idi. Büyük bir çılgınlık ve vahşetle yol alıyorlardı.

Memleketimizin muhtelif yerlerinden vatanı müdafaaya koşup gelen aynı sancak altında toplanan millet evlâtlarının sayısı ise 40.000 kadardı. Karargâh Sakarya önleriydi. Nehrih hemen doğusunda bulunuyordu.

23 Ağustos'ta iki ordu karşılaştı. Savaş güç şartlar altında devam etmesine rağmen Mehmetlerin azim ve imanı zaman zaman düşmanı yıldıırıyordu. Yunanın silah ve yekün itibariyle daha kuvvetli olması karşılığında, sıladan helâllâşarak ayrılan, gözü arkada değil, düşman üzerinde hedef ariyan Mehmetlerin «Allah Allah» sesleriyle haykırısları ve aç-susuz yılmadan hücumları vardı. Manzara o kadar kritik idi ki zaferi kaybetmemiz vatanın tamamen elimizden koparılması demek olacak, milletin ümidi suya düşecekti. Ağzılarda, Malazgird'de Alp Arslan'ın ve bütün İslâm âleminin yaptığı dua vardı. Cephede çarpışan Mahmede cepheye götüren, çocuğunun örtüsünü, islanmasını diye merminin üzerine örten Ayşe bacılar Fatma nıneler milletin zaferi için hep aynı duayı mırıldanıyorlardı. Bu top yekün harbe çoluk çocuk, kadın erkek hepsi katılmıştı.

22 gün hiç durmadan devam eden harbe genç subaylarımızdan pek çoğunu şehid vermemize rağmen mağlup olmamıştık. Sakarya'ya kadar zulümle ilerleyebilen düşman nihayet bu seti geçmeye muvaffak olamamış, bozguna uğrayarak ric'ata mecbur kalmıştı. (13 Eylül 1921)

Artık bu zaferden sonra, vatanın bütün sathında bölge bölge yürütülen Millî Mücadele önüne geçilmez bir hal aldı.

Bundan sonra artık düşmanlarımızın toptan imhası veya vatandan koğulması gerekiyordu. Daha büyük bir hareketle zaferlerimiz perçinleşmeli, kurtuluşumuz gerçekleşmeliydi.

di. Bunun için ta Malazgird'den beri millîliğini muhafaza eden ordumuz büyük zafere hazırlandı.

VE DUMLUPINAR...

Sakarya henüz müdafaaya helindeyken, düşmana vurulan bir darbeydi. Namus, vatan, din ve devlet düşmanlarının vahşice saldırılarına karşı fedakâr Mehmedlerin darbesiydi. Elbette bir harpte kesin neticeyi ta arruz alırdı. Gözü dönmüş Yunan sürülerinin topraklarımızı daha fazla kirletmesine müsaade etmeyen milletimiz, son darbeyi de vurup bu Bizans artıklarının haddini bildirmek istedi. Dumlupınar ovası, tarihte eşine ender rastlanan bir mücadeleye sahne oldu. Dumlupınar gazilerinin dizlerinin dibinde, bu mücadelenin seyrini dinleyen yavrular, aynı heyecanı yaşar, aynı imanla coşarlardı. Dumlupınar 1922'nin 26 Ağustosunda, Malazgird'den 850 yıl sonra yeni Malazgird'leri yaşamıştır. Bizansın köhnemiş artıklarına karşı Alpaslan'ın zulüm ve ihanetlerden bilmiş ahfadi aynı ideallerin savaşını vermiştir. Malazgird Ordusu Anadolu ve İran bozkırlarının fırtınalaştığı bir ordudur, Dumlupınar Ordusu, Yemen çöllerinin sıcağında, Kafkas ve Allahüekber dağlarının buzullarında imtihandan geçen bir ordudur. Yunan Ordusu ise Malazgird'den beri köhneleşmiş, köhneleştikçe de ihaneti katmerlenmiş eli kanlı vicdanı kararmış bir sürüdür. İşte milletin son var veya yok olma savaşı verdiği Dumlupınar, böyle iki Orduyu karşı karşıya getirmiştir.

Elbette bu savaşın zaferi, imanını «Allah, Allah» nidalarıyla haykıran bir ordunun olacağı ve oldu. Hem öyle bir oldu ki, Dumlupınar ovalarında pereken dersi alan çapulcu sürüsü, Ege ovalarını yaka yaka solugu İzmir'de aldı. İzmir'de denize dökülen ve bir kısmı da kaçabilen düşman halâ, Anadolu'dan ve milletimizden bahsederken, Dumlupınar, Sakarya harplerinde yediği darbenin acı hatıralarını derinden hatırlar ve yeni ihanet planlarını ta sarlar.

Fakat şunu söyleyelim ki Bizans artıkları ihanetlerini tekrarlasalar, moskof ajanları vatan satma yarışına çıksalar dahi, Millî Mücadele ruhunu kaybetmeyen milletimiz, şehidlerin emanetlerini koruyacaktır.

Lozan'da Azınlıklar Meselesi -II-

HİMAVE VE UMÜMİ AF

Heyetimizin hoggörüğü, daha konferansın başındanberi gözden kaçmıyordu. Azınlıkların görüşüleceği akşam:

«İsmet Paşa o akşam ertesi güne oturma olmayacağına hükmederek gece yarısı uyumuş, ondan sonra gelen rûznâmeyi kendisini uyandırıp göstermeye kıyamamışlar.» (1)

Bu durum başta Venizelos olmak üzere yabancı murahhaslara cesaret vermiş, bizim mağlûbiyet havasında oluşumuz ve istikrarsızlığımız, onların, galip devletler rolünde bize devamlı hücum etmelerini te'min etmişti. Yunan Baş Murahhası Venizelos o kadar ileri gitmişti ki, harpten asıl zulüm ve hasar görenin Türkler değil; rumlar olduğunu ileri sürmüştü; birçok uydurma deliller ortaya atmıştı.

Aynı şekilde Doğulu millet evlatlarının hiçbir zaman unutamayacağı ermeni zulmü de ört bas edilmiş, Ermenistanın kurulması için Değu vilâyetlerimizi vatandan koparma ihanetlerine dokunmak şöyle dursun, bizim şükûtlarımız karşısında hakikatlar ters yüz edilmiştir.

M. Barrere: «ay ayırımı yapmaksızın bütün azınlıklara hakgözetirlik uyarınca davranılmasını isterken savaş sırasında büyük kayıplara uğramış ve birçok derin acılara katlanmış olan Osmanlı uğruna ermenileri çok büyük bir ilgi ile düşündüğümüzü söylemek, bu ilkelere aykırı davranmış olmak anlamına gelmez.» (2)

Daha sonra Müttefiklerin başını çeken Lord Kürzon, azınlıklar hakkındaki çok geniş bir umûmî af teklifi yap

mak lüzumunu anlatmıştı. Hemen he men bütün ecnebi murahhaslar bu teklifi yerinde bulmuşlar, te'yid etmişlerdi. Sırp murahhası da Osmanlı tebası hristiyan milletlerin millî gayelerini unutmadıklarını, milliyetlerine bağlılıklarını öğmüştü, umûmî af üzerinde durmuştu.

Müttefiklerin ağız birliği etmesi karşısında İsmet Paşa «bugün Türkiye'de kalan azınlıklar Türklerle aynı sıfatı haiz olarak yaşayabilirler.» (3) diyerek teklifi kabul ettiğini bildirmişti.

İpin ucunu ellerine geçiren düşman murahhas heyetleri, tekliflerine devam ettiler. Amerikan murahhası «affın yalnız Türkiye'de olanlara değil, menfi ve mülteci olanlara da şamil olmasını» (4) ve yurtsuz ermenilerin geri gelmesine müsaade edilmesini» (5) istedi. Bundan sonra başta İngiliz olmak üzere İtalya ve Fransa Baş murahhaslarının çeşitli zorlamaları neticesinde İsmet Paşa «Umûmî af beyannâmesini; hulus ile tatbik edeceğini söyledikten sonra bundan Türkiye haricinde kalanların da istifade etmesini sonradan kabul ettiğini de bildirdi.» (6).

Ve nihayet Lozan'ın, azınlıkların himayesine ve umûmî affa âit maddeleri sıralandı. İmza edildi. Bunlardan bazıları:

Madde 38 — Türkiye Hükümeti, tevellüd, milliyet, lisan, ırk veya din tafrik etmeksizin Türkiye ahalisinin kâffesine hayat ve hürriyetlerince himaye-i tomme ve kâmile bahsetme-i taahhüt eder.» (7)

Madde 40 — Gayri müslim ekalliyetlere mensup olan Türk tebaası hukukun ve filen diğer Türk tebaaya

tatbik edilen aynı muâmele ve aynı teminattan müstefid olacaklar. Ve bilhassa masrafları kendilerinden olmak üzere her türlü müessesât-ı hayriye ve diniyye ve içtimaiyyeyi her türlü mektep vesair müessesât-ı talim ve terbiyeyi tesis, idare ve muvakkat etmek ve buralarda kendi lisanslarını serbestçe istimal ve âyin-i dinlerini serbestçe icra etmek hususlarında müsâvi bir hakka malik bulunacaklardır.» (8)

Lozan böylece bize düşmanlarımızı affettirdi. Hem de affedilmeyecek düşmanlarımızı. Affettirmekle de kalmadı, can evimizde himaye etmeyi taahhüt ettirdi.

TÜRKİYE VE YUNANISTANDAKİ AZINLIKLARIN DURUMU

Bu husustaki konuşmasında İsmet Paşa şöyle söyledi: «Özet olarak, Türkiye Büyük Millet Meclisi Temsilci Heyeti şu kanıdadır:

1 — Türkiye azınlıklarının kaderini iyileştirilmesi, herşeyden önce her türlü yabancı müdahalesinin ve dışardan kışkırtılmalarda bulunulması olanağının ortadan kaldırılmasına bağlıdır.

2 — Bu amaç ancak ve her şeyden önce Türk ve Rum halklarının mübadelesiyle gerçekleştirilebilir. (9)

Rumların Türkiye'den ayrılmasını hiç istemeyen Yunan Baş murahhası Venizelos buna şiraz ederek:

«İsmet Paşa'nın savdığı gibi müfussal mübadelesi azınlıklar sorununa çözümlenecek bir yol değildir. Sonunda böyle bir yol kabul edilse bile bunun uygulanmasından sonra Türkiye'de gene de rumlar ve ermeniler gibi etnik azınlıklar meydana getire-

cek yabancı ulusal topluluk unsurları kalacaktır.» (10) dedi.

Bunun üzerine İsmet Paşa mübadele fikrinde direnmekle beraber «İstanbul doğumlu 200.000 rumun, bu mübadele haricinde bırakılmasını kabul ettiğini» söyledi. (11)

İngilterenin kurt murahhası Lord Kürzon, heyetimizden daha çok taviz koparmak için tehdiye girişti. «Eğer Türkler, bu konuda akla yatkın olmayan bir tutum gösterirlerse, bu yüzden görüşmeler kesilirse... Türk Temsilci Heyetinden yana tek bir ses yükselcek midir?» (12)

İsmet Paşa ertesi günkü duruşmada tezinden biraz daha tavizler kırarak meseleyi kuşa çevirdi.

İsmet Paşa Türkiye, müslüman olmayan azınlıkların haklarını çeşitli Avrupa devletlerince kabul edilmiş ilkeler uyarınca tanımaktadır.» (13)

Ve 13 numaralı zabıtnâme içinde şu madde imzalandı:

«1/Mayıs/1923 tarihinden itibaren Türkiye arazisinde mütemekkin rum ortodoks dininde bulunan Türkiye tebaasının mecburî mübadelesine ibtidar edilecektir.

Madde 2 — Birinci maddede açıklanan mübadele şu iki ahaliye şamil değildir:

1 — İstanbul'daki rum ahalisi
2 — Garbi Trakya'nın müslüman ahalisi» (14)

Konferansın seyrini istediği gibi yürüten Lord Kürzon, İsmet Paşa'nın evetlerine ve bu evvallah edişine müttefikleri ve kendi adına teşekkür etti. Etmez mi? Karşısında bulunduğu bu istikrarsız ve acemi politikacı tirazsız, her istediğini yerine getiriyordu.

BATI TRAKYA

Batı Trakya'da, Lozan'da tecrübesiz kaptan tarafından, başta Lord Kürzon ve müttefiklerin, kurnaz ve politik oyunlarmaya terkedilen kurbanlar dan biri oldu. Heyetimiz, bu mevzu da da tezlerini heri sürmüştü, nisbeten de olsa haklı isteklerde bulunmuş, fakat netice yine aynı olmuştu.

Millî Mücadelemizde silahla milletimize istedikleri esaret zincirini vurmaya düşman, Lozan'da «barış» dedi, «insan bakları» dedi ve neticede Batı Trakya'daki kardeşlerimize pran gayı vurdu, kanla alınan topraklar göz yaşları içinde terkedildi.

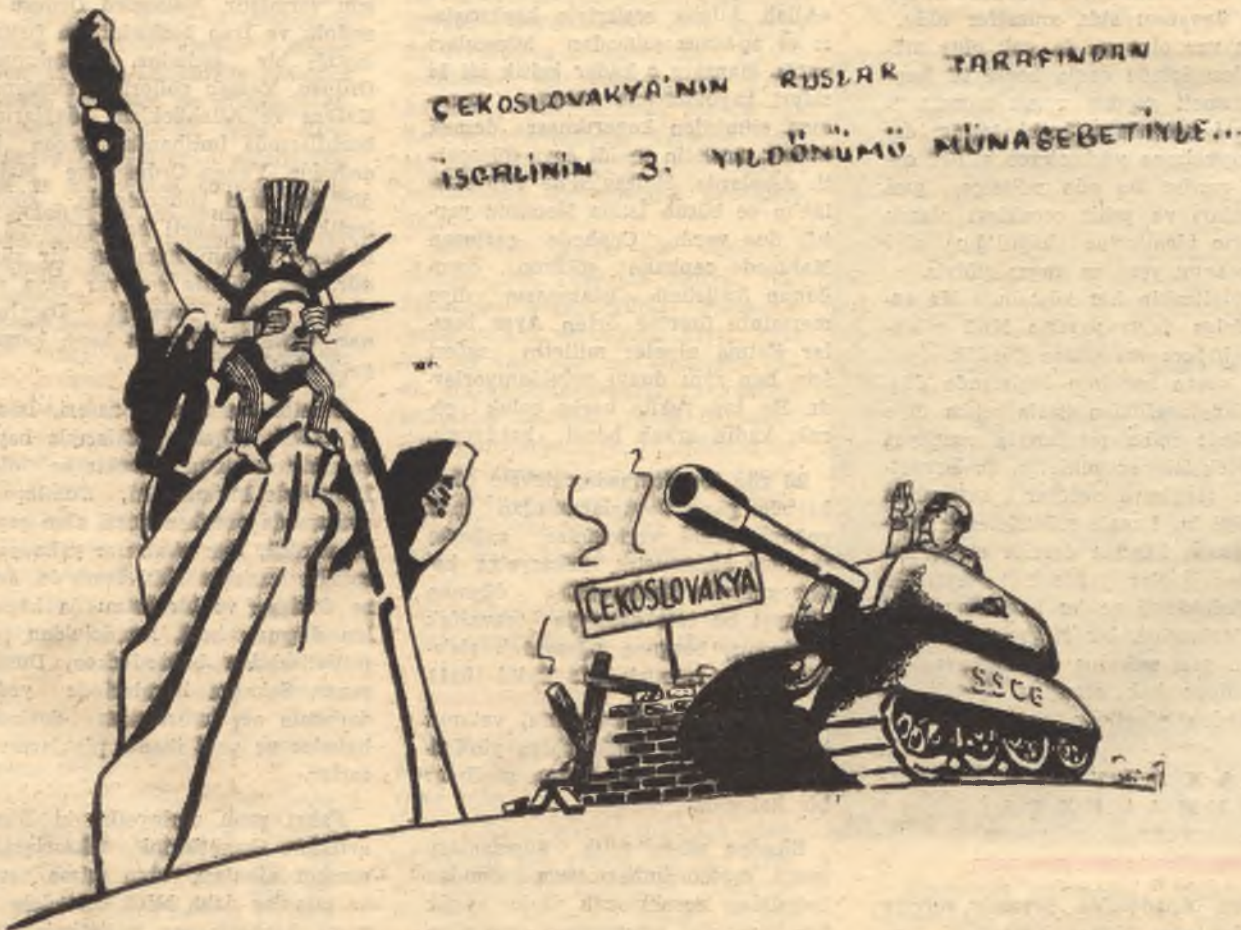
Mısak-ı Milli ile Osmanlı Devleti, millî kararını cihana bildirmiş ve bu karar müttefikleri kuşkulandıran, tehlikelendiren bir hadise olmuştu. İşte bu karara göre Osmanlı topraklarının ılgal edilen kısımları, oradaki halkın reyine başvurularak çoğunluk kararı isterse devlete bırakılacaktı. Batı Trakya da bu kararın içine giriyor, vatanımızdan ayrılmıyordu. Ayrılmaması lazımdı. Çünkü büyük ekseriyetini Müslüman-Türkler teşkil ediyordu.

Lozan murahhas heyetimiz bu konuda da büyük bir gafletin içinde bulunuyordu.

«Lord Kürzon Batı Trakya'ya tamamiyle malik olmayı isteyip istemediğini sordu. İsmet Paşa, bunu istemediği cevabını verdi» (15)

«Lord Kürzon, gerçekten Türklerin istediği bugünkü şekline göre bu toprakların Türkiye'ye geri verilmesi de gördü. Bu biraz fazla olurdu. Türk Heyeti orada rey-i müracaatı teklif etmekle iktifa ediyor.» (16)

İsmet Paşa'nın Trakya'da istediği seyler Karaağacın ve Edirne-İst. demiryolunun kaleli Burgaz-M. Paşa kasasının bulunduğu yerlerin bize geri

verilmesi, Batı Trakya'da reye müracaat olunmasıdır. Batı Trakya'nın reye müracaat neticesi orada bîtaraf bir mütaka tesisidir. (17)

Görüldüğü gibi Batı Trakya, cömertçe teslim ediliyordu. Heyetimiz hem reye müracaatı teklif ediyor, hem de biz Batı Trakya'yı istemiyoruz, tarafsız bir memleket olarak kalsın diyordu.

«Batı Trakya hakkındaki Türk talebi, ahalinin kendi mukadderatına hâkim olması düsturunun tatbikinden ibaret...» (18)

Devletten koparılıp hem de canavarların önünde himayesiz bırakılan millet kendini nasıl kurtarsın? Evet Batı Trakya canavarların önüne yem olarak bırakıldı. Bırakılırken de sakin yemeyin bu bîtaraf kalsın dendi. Milletimizi yok etmeye kararlı olan düşman hiç dinler mi? Dinlemediler ve hepsi toplanarak Batı Trakya'yı Yunana teslim ettiler.

Balkan harplerinde Dodor dağlarında binlerce Mehmetçğin ağaç köklerini kemire kemire şehit olduğu, yine binlerce millet evlâdının Bulgar ve Yunan zulümleriyle yürekleri parçalayan inleyişlerle can verdiği mahzun ve garip Batı Trakya son ümidini de kaybetti.

LOZAN'DA PATRIKHANE

Patrikhanenin milletimizi her defasında arkadan hançerlediği gerçeği artık herkes tarafından kabul edilen husustur. Şimdi biz Lozan'da bu meselenin nasıl görüldüğünü inceleyelim.

Önce Heyetimiz, haklı ve millî bir tez serdetti:

«Türk Heyeti, İstanbul Rum Patrikhânesinin ilga veya nakledilmesini istedi.» (19)

Düşman murahasları bu teze yanaşmadılar. Yanaşmazlardı zaten. Çünkü Patrikhane devletimizin yıkılışında en büyük rolü oynamış, hristiyanlığın içimizdeki ajan yuvası ve hizmetkârı olmuştur.

Milletimizin hristiyanlaştırılması ve ya yok edilmesinde hizmetine devam etmeliydi. İşte böyle düşünen düşman murahasları, önce Patrikhânenin ihanetlerini örtüp onu masum göstermeye çalıştılar.

Sırp murahası :

«Patrikhâne insanlığa büyük hizmeti geçmiş müesseselerden biridir. Onun ortadan yok oluşu, medeniyetin bir kısmının yok oluşu tesirini verecektir. Patrikhâne İstanbul'da hilâfetten de eskidir.» (20)

Yunan baş murahası Venizelos ;
«Halbuki Patrikhâne devlete karşı sadâkattan ayrılmamıştır.» (21)

«Din ile devlet ayrıldıktan ve saltanat kaldırıldıktan sonra din reislerinin de dinî sıfatından başka imtiyazları kalmaz.» (22)

Venizelos devam ediyor :

«Hem bu Türkiye'nin de menfaatinadır. Patrikhânenin İstanbul'da kalması İstanbul için faydasız değildir.» (23)

Diğer murahasların da baskılarıyla Patrikhanenin siyasi hiçbir faaliyette bulunmadan (!) sadece dinî vazifesine devam (!) şartıyla Türkiye'de bırakılmasına karar verildi.

«İsmet Paşa.. bu şartlar içinde ve aldığı teminat dairesinde teklifinden vazgeçtiğini söyledi.» (24)

Lozan'ın Patrikhâne müzakeresi de böylece aleyhimize karara bağlandı. Heyetimiz başlangıçtaki hakkı tezin den vazgeçerek Patrikhânenin İstanbul'da bırakılmasını kabulle. politik

Bolivya'da Mağlûp Edilen Komünizm

Bolivya, Güney Amerika'nın kalay bakımından çok zengin bir ülkesidir. Kalay. Bolivya ihracatının yüzde 90'ını teşkil eder. İşte hem bu sebepten, hem de her millî uyanışı komünist ihtilâle basamak yapma gayretlerinden dolayı Rusya, 1952 lardan beri bu ülkenin kaderiyle oynamaya başlamıştır.

KISA BİR TARİHÇE

1952-1964 yılları arasında Bolivya, bir ayaklanma ile iktidara gelen Victor Paz Estanzoro'nun idaresine geçti. «İhtilâli Ulusal Hareket» diye bilinen bu iktidar, ancak 12 sene dayanabildi. Estanzoro, Bolivya milliyetçileri diyebileceğimiz General Rene Barrientos ile General Alfredo Ovando tarafından devrilmeye, ülkede «Hristiyan Demokrat» tipte bir idare başladı.

1967-1968 yıllarında denilebilir ki, Bolivya en karışık ve en zor günlerini yaşadı. Bir yahudi olan Ernesto (CHE) Guevara (Moşe Guevara) 1967 yılında Küba'nın komünist başkanı Fidel Castro'nun da desteği ile bir «Kır gerillâ teşkilâtı» kurarak iktidarı ele geçirmeye teşebbüs etti. Ne var ki, General Barrientos bu gerilla hareketini bastırdı ve Che Guevara'yı da öldürttü. Barrientos'un 1969 da meydana gelen bir helikopter kazasında ölmesi sonucu idareyi ele alan General Ovando da 1970 de General Miranda'nın yönettiği bir askerî darbe tarafından devrilmeye Bolivya, komünist olan General Torres'in hakimiyetine terk edildi.

BOLİVYA KOMÜNİZM'E İSYAN EDİYOR

Komünizmin vahşet ve barbarlığına dayanamayan Bolivyalılar 21 Ağustos günü Santa Cruz'dan ayaklanarak önce maden şehri Oruru'yu ele geçirdiler. Altı yedi saat içerisinde Bolivya'nın ikinci büyük şehri Cochabamba'da sayıları 10 binleri bulan ve çoğunluğunu işçi ve köylülerin teşkil ettiği Bolivyalılar iki tümen askerî birliğin de iştirakiyle başkent La Paz'a doğru yürüyüşe geçtiler.

Aynı saatlerde Bolivya ordusu Generalkurmay Başkanlığı yaptığı açıklama ile başkent üzerine yürümekte olan «millî güçler»e katıldığını bildiriyor, La Paz'da bulunan Bolivya Askerî Akademisi de yayınladığı bildiride «Komünizm barbarlığına karşı koyacaklarını» ilân ediyordu. Bütün Bolivya'nın komünizm karşısında tek cephe haline gelmesiyle, Gn. Torres'in elinde sadece bir askerî birlik ve çok az sayıda da silâhlı komünist militan kaldı. Bu silâhlandırılmış komünist çapulcu-

lar da başkente dayanan «millî güçler»in kuvveti karşısında teslim olmak mecburiyetinde kalınca iktidar yeni sahiplerinin eline geçti.

Saraydan kaçan Torres'in daha sonra Peru Dışişleri Bakanlığından yapılan bir açıklama ile La Paz'da ki Peru elçiliğine, eşi ve çocukları ile birlikte 12 taraftarının da Arjantin B. Elçiliğine sığındığı anlaşılmıştır.

Önceleri General Jaime Florentino, Albay Andres Selich ve Albay Hugo Banzer Suarez'in meydana getirdiği üçlü bir cunta ile idare edileceği söylenen Bolivya'da devlet başkanlığına 48 yaşındaki Hugo Banzer Suarez getirilmiştir. Ocak ayı başına kadar Bolivya Askerî Akademisinin başında bulunan Banzer, geçen çarşamba günü bir komplo hazırladığı iddiasıyla Torres'in emri ile tutuklanmıştır. Fakat komünizme karşı başlatılan ihtilâlin başarıya ulaşacağı anlaşıncaya serbest bırakılmıştır.

— Resim, Bolivya'yı komünizmin kanlı zulmünden kurtarmak üzere harekete geçen anti-komünist ve milliyetçi Bolivya Ordusuna karşı, Komünist Torres tarafından silâhlandırılan Marksist işçi ve öğrenci sürüsünü gösteriyor. Anti-komünist Bolivya Ordusu, devleti komünist ajanların elinden kurtarmış ve Che Guvera artığı çeteler saf dışı edilmiştir.

Yeni Devlet Başkanı Banzer Suarez, Che Guevara'yı öldürten milliyetçi General Barrientos hükümetin de de Eğitim Bakanı olarak görev almıştı. Albay Banzer, La Paz üniversitesinde direnmekte olan 300 solcu talebeyi de Hava Kuvvetleri ne bağlı uçaklar ve zırhlı birliklerle bombalamıştır.

Bolivya'da bundan böyle milliyetçi bir idare kurulduğunu açıklayan Banzer, hükümetinin Küba ile ilişki kurması ihtimalini kesinlikle reddetmiş ve «Halkımız, Che Guevara'nın hazırladığı istilâ hareketinde Küba'dan çektiklerini unutmayacaktır» demiştir.

Bolivya'daki yeni hükümeti ilk olarak tanıyan devletler arasında Uruguay, Arjantin, Venezuela ve Brezilya bulunmaktadır.

KOMÜNİZM ÇÖKMEYE MAHKUMDUR

Sadece 120 kişinin ölmesiyle bir devleti ele geçirme az rastlanan hadiselerdendir. Bolivya, bunu gerçekleştirmiştir. Hem de işçisiyle, köylüsüyle, askeriyle... Bolivya, komünizm karşısında tek bir Bolivya olmuş ve insanlığın, medeniyetin ve ilmin düşmanı olan bu rejimi Bolivya sınırları içinde mahkum etmiştir. Toplam olarak 120 kişinin ölmesi millî hareketin ne kadar az bir mukavemetle karşılaştığını ispata kâfidir.

Gün geçmiyor ki, komünizmin zulmettiği memleketlerden istiklâl haberleri, hürriyet kıpırdanışları duyulmasın. Polonya'da daha dün isyan eden işçi, bugün Bolivya'da yü-

rülen 10 binlerce köylü neyi haykırmak istiyor? Elbette ki, komünizmin yıkılmaya mahkûm olduğunu..

Rusya'da, Çin'de devam eden vahşet, 20. asrın ve insanlığın yitirilmiş karasıdır. İnsanca yaşamının en birinci şartı, insanın en tabii hakkı olan hürriyet, bugün Macaristan'da, Bulgaristan'da, Polonya'da, Doğu ve Batı Türkistan'da yüzbinlerce insanın sahipsiz feryatlarındadır. Elbet, bu feryatlar bir gün zulmü, sökülüp atacaktır. Elbet, Bolivya gibi bir gün bu yüzbinler de hürriyet ve insanca yaşama ile kucak kucağa olacaktır.

Bolivya, bunun habercisidir.

mücadeleyi kaybetmiş oluyordu.

Bundan sonra, Lozan hakkındaki kararı milletimize bırakıyoruz.

- 1) Lozan Mehmet Cemil, İkinci Kitap Shf: 272.
- 2) Tutanaklar, Cilt 1, kitap 1, shf 186
- 3) Lozan, M. Cemil, İkinci Kitap shf: 275
- 4) Aynı eser shf: 290
- 5) Aynı eser shf: 292
- 6) Aynı eser shf: 292

- 7) Lozan Konferansı, Cilt 1, Kısım 1, Fasil 3, shf 16
- 8) Lozan Konferansı, Cilt 1, Kısım 1, Fasil 3, shf: 16
- 9) Tutanaklar, shf: 200
- 10) Tutanaklar, shf 202
- 11) Aynı kitap, shf 210
- 12) Aynı kitap, shf 215
- 13) Aynı Kitap, shf 223
- 14) Lozan Konferansı, Cilt 1, II. Kitap shf: 819
- 15) Lozan M. Cemil, Cilt 2, shf: 176

- 16) Aynı eser, shf 188
- 17) Aynı eser, shf 190 - 191
- 18) Aynı eser, shf 194
- 19) Lozan, M. Cemil, Cilt 2, shf 295
- 20) Lozan, M. Cemil Cilt 2, shf 296
- 21) Aynı eser, shf 296
- 22) Aynı eser, shf 297
- 23) Aynı eser, shf 297
- 23) Aynı eser, shf 297
- 24) Aynı eser shf 297

SON

— Anayasa değişikliği teklifi Meclise geldikten sonra bütün partiler, kendi görüşlerini açıklamışlardır. Bilhassa İnönü ile Aybar'ın aynı görüşleri savunmaları dikkat çekmiştir. Resimde, kendi partileri adına konuşma yapan İnönü, Demirel ve DP'den Cevat Önder görülmüyor.

İnönü Aybar'la Aynı Fikirleri Savunuyor

Anayasa değişikliğiyle ilgili teklif, 430 parlamenterin imzalamasından sonra, geçtiğimiz hafta meclise gelmiş ve mecliste de 373 oyla tümüyle tasdik edilmiştir. Meclisteki oylama dan önce partiler adına konuşmalar yapılmıştır. İlk konuşmayı CHP adına İsmet İnönü yapmış ve Anayasa değişikliği üzerine partisinin görüşünü açıklamıştır.

İNÖNÜ İNADINDAN VAZGEÇMEDİ

İnönü konuşmasında «Anayasanın anarşik olayların zuhurunda hiç bir dahli, kusuru yoktur» diyerek eski görüşlerinde ısrar etmiştir. İnönü, Anayasayı uygulayan iktidarların, gerek iktidarda olmadığını ve hadiselere mağlup olduğunu söylemiştir. Buna misal olarak da, 12 Mart'tan beri, 1961 Anayasası yürürlükte olduğu halde, huzur ve sükunetin sağlandığını göstermiştir. İnönü bütün bu sözleri söylerken, Anayasanın boşluklarından faydalanarak komünistleri kahramanlaştıran TRT'yi, ordunun verdiği ıhraç cezasını bile bozup bir ordu bozguncusunu bütün kumanda otoritesini hesaba katmak sızın tekrar orduya iade eden Danıştay'ı, bir komünistin kendi arkadaşı tarafından öldürülmesi üzerine öb-belerıyla sokağa dökülen ve içinde İnönü'nün oğlunun da bulunduğu ö-zerklik şampiyonlarını nedense hesaba katmamıştır. Ve yine nedense, yeni hükümet kurulduktan sonra da bunların soygun ve sabotajı durduramadıklarını görmek istememiştir. Bursa'da toplanan Memur Sendikala-

rı Kurultay'ının, değişiklik lehinde oy kullananları bugün bile kara listeye alacaklarını ilan etmesini kulakları duymamıştır. Ama bir her peye rağmen bunu İnönü için normal kabul ediyoruz.

İnönü konuşmasında daha sonra hadiseleri kimlerin çıkardığını belirtmiştir. Ona göre aşırı sol ne kadar hadiselerde suçlu ise aşırı sağ adını verdiği milliyetçiler de suçludur. İnönü, tamamen kendi tertibi olan «İmran Öktem Olayı»ndan milliyetçileri sorumlu tutmuştur. Yine İnönü'nün rivayetine göre (Damadı da böyle söylüyordu ya) 12 Mart esnasında aşırı sol kadar aşırı sağ da hazırlıklarını tamamlamıştı. Neredeyse cihad ilan edecekmiş. Ondan sonra nerede aydın fikirli varsa ke-secekmiş. İnönü bu Dİİni mi tutacak-sınız? Konuşur konuşur. Hele bu yaştan sonra. TİP'in demokratik bir parti olduğunu söyleyebildikten sonra, bunlar beklenmeyecek şeyler değildir.

İnönü bütün bunları söylerken, Dev-Genç'le elele milliyetçilere ve milli kuvvetlere ateş püsküren, 12 Mart Muhtırasını «Yunan Cuntası»na benzeten ve faşizmin geldiğini iddia eden, Erim'i ve bakanlarını faşizmin mutemet adamı olarak vasıflandıran korkak Komünist Sosyal

Demokratlardan hiç bahsetmemiştir. O sosyal demokratlar ki, sadece İnönü epeyce tereddüitten sonra Erim hükümetini tanıdığı için pek çok parti teşkilatından İnönü'nün resmi

ni indirmiş, parti binalarını basmıştı.

İnönü bunları söyleyemez çünkü, ihanet de etseler bunlar kendi çömezleridir.

İnönü, ordu nezdindeki itibarını düzeltmek için bir süre konuştuktan sonra kürsüden inmiştir.

DEMİREL DE KONUŞTU

İnönü'den sonra kürsüye gelen Demirel de Anayasada yapılan değişiklikleri desteklediklerini söylemiş ve Anayasanın komünistlerin tedhişlerine karşı demokrasiyi koruyacak garantilerden mahrum olduğunu söylemiştir.

Demirel'in ardından DP adına Erzurum Milletvekili Cevat Önder söz almıştır. Cevat Önder konuşmasında «Anayasada yapılacak değişikliklerle devlet makinasının civataları sıkıştırılmış, bozulan kısımları onarılmıştır. Şu an Türk demokrasisi okajen çadırına alınmıştır. Tedavi edilmektedir. Çok dikkatli olmak gerekir. Herkes aklını başına toplamalıdır. Marifet hastayı öldürmek değil, yavaşlamak ve sühate kavuşturmalıdır» demiştir. Daha sonra 38. maddedeki değişikliğe nigin karşı çıktıklarını anlatmış, «Bu maddedeki değişiklik küçük çiftçiye tamamen mağdur eder» demiştir.

DP Milletvekilinden sonra MGP'den Emin Paksüt söz almıştır. O da, konuşmasında Anayasada hak ve hürriyetlerin var olduğunu fakat

onları ortadan kaldıranlara karşı garantilerin olmadığını söylemiş, partisinin bölücülüğe karşı olduğunu belirtmiştir.

Son olarak eski TİP Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar konuşmuştur. M. Ali Aybar da tıpkı İnönü gibi, «Anayasa'nın 10 yıldan beri eksikliği uygulanmadığını ve uygulanmayan Anayasanın değiştirilmek istenmesinin doğru olmayacağını» söylemiştir. Aybar'ın İnönü'yle aynı paralelde konuşması normaldir. Çünkü İnönü, TİP'i demokratik sosyalist olarak göstermiş ondan sonra da meşruluk kılıfını giydirmiştir.

Aybar konuşmasının son kısımlarında, «Böyle olağanüstü bir durumda Anayasanın değiştirilmesi yadurğacacak bir durumdur. Anayasa, Anayasa hocalarının bir kısmının tutuklu veya gözaltında bulunduğu bir ortamda değiştirilmek istenmektedir» demiştir.

Aybar bu sözleriyle, Anayasa hocalarının bile Türkiye'de meydana getirilen tahrik ve sabotajlar ortamının mesulü olduğunu ve bunun için de Sıkıyönetim komutanlıkları tarafından tutuklandıklarını itiraf etmiştir, ama kendisi de farkında değildir. Evet Anayasayı yapan Anayasa hocaları bile, Sıkıyönetimi gerektiren halleri bulunduğu için tutuklanıyorsa, mevcut Anayasanın boşlukları var demektir. Bunu İnönü'den başlayıp, Aybar'a kadar bütün sol cephe şampiyonları inkâr et-seler bile...

Milli İdeallerin Müdafii Yeniden Milli Mücadele'yi Okuduktan Sonra, Bir Başkasına Okut Fikirlerini Yay Abone Ol, Abone Bul, Destekle.

İftiralar ve Cevaplar

Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

Türkiye'de Emperyalizmin Yerleşmesinin Başlangıcı Toker'in Sanatı Sadece Tahriftir

13

(Geçen Sayıdan Devam)

Görülüyor ki, dünyaya sahip olmak ve milletleri köleleştirmek hedefinde emperyalizm, hiç bir ahlaki taahhüt kabul etmemektedir. Mücadelesini ahlaki esaslara istinad ettirmeyi ise mağlûbiyet telâkki etmektedir. Bu hükmü söyle de ifade edebiliriz. Emperyalizm, mücadelesinde hiç bir ahlaki kaide tanımaz. Bunu unutmak, emperyalizmin sebep olacağı kötülöklere, fitnelere ve cinayetlere imkân vermek demektir.

Daha önceki paragraflarda, emperyalizmin bünyesini tahlil ettik. Ve gösterdik ki, emperyalist sosyal ve ekonomik sistemler, emperyalist bir ideolojiye dayanır. Bay Toker'in tahriflerini sonuna kadar okumak zahmetine katlananlar da görecektir ki, Bay Toker yazılanlardan sadece işine gelenleri (yahut öyle sandıklarını) almakta, ondan sonra da dileği gibi yorumlarda bulunmaktadır.

Bu gülmüş yorumlardan biri de, Türkiye'de kozmopolitizmin başlangıcı Tanzimat hakkındaki ifadeleridir. Bu husustaki Toker mahsulü incileri aynen alalım. Ve Türkiye'de ne cins kafaların olduğunu da görelim:

«1683 askeri mağlûbiyetinin sebebi bizi bizim batılılaşmamış olmamızda görmek. İlmî Sağ için hatalarımızın başlangıcını teşkil etmiştir. Bu teşhis yanlışlığı yüzünden deva aradık ça dertlenmişizdir. Sultan Mahmut devrinden itibaren, idareci sınıflar da giydikleri muhteşem kavukları, süslü püslü elbiseleri bırakıp, Avrupa usulünce giyinmeye kalkışınca büsbütün yoldan çıkmışlardır. (*) On dan sonra Tanzimatçı gavurluğu, itihateci gavurluğu.» (1)

Aşağıda not kısmında görüleceği üzere bay Toker'in iktibas ettiğimiz doktrünleri bir tahrife değil iki tahrife dayanmaktadır. Bir taraftan sosyolog G. Boutol'un ifadeleri Necmeddin Erigen'e yamamaya çalışırken, diğer taraftan, metinde olmayan ifadeler de, yazarın kaleminden çıkması gibi gösterilmeye çalışıyor. **TOKER'İN AKİBETİ**

Bu satırları okuyan da zannedecek ki, İlmî Sağın kavgası, süslü püslü kavuklar, yahut eski usul giyim tarzıdır. Ve bilmeyen adam da diyecek ki, «20. asrın Türkiye'sinde böyle basit davalarla uğraşmaya ne lüzum var?» Zaten bay Toker'in davası da, İlmî Sağ anlayışını, iğrenç bir şekilde basitleştirmek ve gülünçleştirmektir. Ama bay Toker bilmiyor ki, bu yolu kendisinden önce deneyenler de olmuş, fakat ilmin huzurunda bozguna uğramaktan başka bir semere elde edememişlerdir. Çünkü kadeh ve fikir (1) arkadaşlarınız

Soysallar ve Avcıadeler buna biliyor. Ve bay Toker sizin de akibetiniz bundan başka bir şey olmayacaktır.

BATICILIK ANLAYIŞLARI NEYİMİŞ?

Türkiye'de semin gibi yazarcıkların batıcılık anlayışının ne olduğu pek merak edilecek bir şey değildir. Sizin batıcılığınız, din düşmanlığı, tarih düşmanlığı ve milliyet düşmanlığı gibi son derece iptidai ve psikolojide aşağılık kompleksi ifadesini bulan hastalıktan başka bir şey değildir. Eğer bunlardan başka bir şeyse, bunun teorik ve pratik delillerinden ne haber?

Acaba siz ve sizin gibilerin, şak şaklık seviyesini aşmış, dişe dokunur bir tek araştırması, incelemesi var mı? 20. asır Türkiye'sinin geçirdiği sosyal, siyasal ekonomik ve moral değişikliklerin hedefini, sebeplerini ve bünyesini açıklayan bir tek eseriniz var mı? Ne hazindir ki, bu araştırmaları sizin utanmadan geri ci diye karaladığınız adamlar yapmışlardır.

KİTAPSIZ YAZARCIKLAR

İsim mi istiyorsunuz? İşte Peyami Safa Bey ve Türk İnkılâbına Bakışları... İşte Mümtaz Turhan ve «Garp...aşmanın Neresindeyiz?» adlı eseri... Avrupa Medeniyeti ve Türkiye'nin münasebetleri hakkında izah denemeleri mi? Doğu ve Batı... Yazan, A. Toynby; Tercüme; Prof. Emin Bilgiç... Yani bunun da mütercimi sizin gerici dediklerinizden... Ve yüzlerce makale ve inceleme... Gene sağcı cephenin bu meseledeki araştırmalarını ihtiva diyor. Ama bu sahada sizin ve sizin gibilerin hangi ilmi araştırmaları yer almıştır? Moskova seyahatleriniz mi? Veya benzerleri mi? Bunlar cevap bekleyen sorulardır bay Toker!

BİZİM İNANCIMIZ

Bay Toker, biz Türk milletinin büyük millet olduğuna, Millî idealimiz hem milletimiz, hem de insanlık için en asil ve korunması gerekli değerler olduğuna, millî ahlâ-

kımızın yüceliğine, tarihimizin görkemli bir geçmiş olduğuna, İslâmın Türk milletinin hayat kökü olduğuna ve Türk milletinin eski büyüklük ihtişamına yeniden ulaşacağına yürekten inanıyoruz.

Biz Türk kültürünü, Türk töresini, Türk ahlâkını, Türk devletini, Türk vatanını ve gözümüzün nuru İslâma bağlıyız.

Ya sen bay Toker hangi vicdana, hangi kültüre, hangi ahlâka, hangi medeniyete, hangi bayrağa ve hangi devlete bağlısın?

Ve bil ki, bay Toker, yurtları konforlu apartman daireleri, ibadethaneleri kumar ve içki masası ve bağlandıkları şöret ve konfor olan heriflerin, bu vatanda işi yoktur. Ve Türk milleti, kendi varlığını korumak için gerekli olan ilmi ve teknik bilgiyi görülmemiş bir süratle benimseyecek ve Türkiye gerçeği ilmin ve medeniyetin besiklerinden biri olacaktır. Binlerce sene önce Türkistan nasıl ilmin beşiği olmuşsa.

Nizamiye, Sicilya ve Endülüs medreseleri, Fatih ve Süleymaniye medreseleri nasıl zamanlarının ilmine rehberlik etmişlerse, yeni Türkiye'nin okulları, fakülteleri ve üniversiteleri de, beşer ilmine rehberlik edecektir. Ve bunun için millî şahsiyetimizden, dinî suurumuzdan hiç bir fedakarlıkta bulunmayacağız, bu millet, millî kültürümüzün, millî idealimizin ve dinî inançlarımızın, ilme ve ilerlemeye mani olduğunu söyleyen sapıkların sözünü dinlemeyecektir.

ZAFER MİLLETİNDİR

Millî ideallerimizi kırılan, ahlâkımızı çamura bulayan, millî düşüncüyü dejenere eden bütün gayri millî kültür teressubları temizlenecek, İslâm dinini bir parya inancı haline getiren iftira kampanyaları ebediyen silinecek, Türk milletinin servetini ve emeğini sömüren gayri millî ekonomik baskı kalkacak ve Türk milleti gerçek demokrasinin huzur verici gölgesi altında, yeniden eski büyüklük ve gücüne ulaşacaktır.

Türk milleti için şimdiki sıkıntılar, sadece istikbalde ders alınacak birer tarih olacaktır.

Gerçekten millî ve gerçekten Demokratik millî mücadele, uyandırdığı on binlerle, Türk milletini, bu ulvi hedefe sevk edecektir. Bu zafer yürüyüşü bu hayat yürüyüşü, mutlaka muzaffer olacaktır.

Ve bay Toker, sizin gibiler bu yürüyüşü durdurmak için çabaladıkça, millî idealimiz bayrağı daha da yükselecek ve Türk milleti mesut istikbaline daha çok yaklaşacaktır.

Bizim inancımız budur, bay Toker? Ama sizinki ne? Koskocaman bir meçhul. Dünyada yeni görünüşlü ve tutunacak gibi gözükken hangi ce reyan var? Onun muhakemesiz şakşakası... Yani, «Komünizm Türkiye'ye girecekse bu ancak CHP'nin eliyle olmalıdır» yavesinin yeni bir varyasyonu...

Daha önceki paragraflarda Avrupa medeniyeti yahut batıcılık hakkındaki görüşlerimizi ve inançlarımızın kısa bir özetini gördünüz.

TOKER'İN HASTALIĞI

Batılılaşmaya bir kıyafet meselesi saymak bizim harcıımız değildir. Bay Toker'in tahrif ederek naklettiği satırlar ve onları yorumlama tarzı, Türkiye'nin bu en büyük problemini (yani batı medeniyeti karşısında Türkiye meselesini) nasıl basit ve sathi bir anlayışla kavramağa çalıştığını gösterir. Yani bay Toker ve zihniyetindeki adamlar için, batıcılık, sarık yerine şapka, kaftan yerine ceket, şalvar yerine pantolon davasıdır. Ve bir dava bu kadar basit halde anlaşılıyorsa, ona sadece taklit hastalığı derler ki, bu hastalığın psikiyatride adı aşağılık kompleksidir.

(*) Bu ifade güya İlmî Sağcılığın görüşüdür! Ve Bay Toker, burada da namusuna yakışır bir sahtekârlıkla karşımızdadır. Bir kere yukarıdaki metin Mücadele Birliği Genel Başkanı Necmeddin Erigen Beyin ifadesi değildir. Bu ifade meşhur sosyolog Gaston Boutol'un ifadesidir. İkincisi ne yazarın, ne de G. Boutol'un metninde bulunmayan «Avrupa usulü giyinmeye kalkışınca büsbütün yoldan çıkmışlardır.» ifadesi ise sadece bay Toker'in hayalhanesinin zavallı mahsulüdür. İğrençliğin bu derecesi, her halde az rastlanır bir şey olsa gerek, bay Toker!

(Devamı Var)

— Bütün hayatı, şöretini kendisine borçlu olduğu Paşa babasını anlatmakla geçen Toker, aynı zamanda millî uyanış ve gelişmelerin de her zaman karşısında olmuş birisidir. Onun zavallı çırpınını biraz da, milletimizin kendi benliğine kavuşma isteğindeki kararlılığından ileri gelmektedir.

(1) M. Toker, Sağ ve Solda Vurusunlar, s. 124.

G

E

C

E

N

A

H

A

F

T

A

22

AĞUSTOS

PAZAR

23

AĞUSTOS

PAZARTESİ

24

AĞUSTOS

SALI

25

AĞUSTOS

ÇARŞAMBA

Arap Cumhuriyetleri Federasyonu

Mısır, Suriye ve Libya devletlerinin birleşmesiyle ilgili olarak hazırlanan Arap Cumhuriyetleri Federasyonu Anayasa taslağı üç devletin devlet başkanları tarafından imzalanarak kabul edilmiştir. Bu birleşme kararı 1 Eylülde Mısır, Libya ve Suriye'de yapılacak referandumlarla halkın reyine sunulacaktır. Yukarıdaki resimde 3 devletin birleşmesiyle meydana gelen Arap Cumhuriyetleri Federasyonunun yeni durumu görülmektedir.

Pekin'in Resti

Çin Halk Cumhuriyeti (Kızıl Çin) Dışişleri Bakanlığı bir bildiri yayınlarak Milliyetçi Çin Birleşmiş Milletlerden ihraç edilinceye kadar Birleşmiş Milletlere girmeyeceğini resmen açıklamıştır. Ayrıca bildiride A.B.D. suçlanarak Amerika'nın iki Çin'i kabul etme sevdasında olduğu söylenmektedir. Çin'in bu sert tutumu, herhalde Beynelmilel Yahudiliğe sırtını dayadığından olacak...

Yunus Emre

Halk şairi Yunus Emre'nin 650. yıldönümü, 3 Eylül Cuma günü çeşitli yerlerde yapılacak törenlerle bütün dünyada kutlanacaktır. Yunus Emre'nin halen Sarıköy'de yattığı kabul edilmektedir.

Yakalandılar

Diyarbakır ve Siirt illeri Örfi İdare Komutanlıklarınca, aranmakta olan Devrimci Doğu Kültür Ocakları üyesi Nusret Kılıçaslan, İsmail Kılıçaslan, Abdurrahman Kılıçaslan ve Memo Kılıçaslan jandarmalar tarafından yapılan bir baskın neticesinde Dirik köyünde yakalanmıştır.

Kamboçya'da İdam

Çin asıllı iki Kamboçlu iş adamı, kullanılmış arabaları aşırı derecede yüksek fiatla satarak «iktisadi baltalamaya kalkışma» suçundan idam cezasına çarptırılmışlardır. Askeri mahkeme sözü geçen iki sanığın kurşuna dizilmesine, aynı suçtan yargılanan diğer iki iş adamının da beş ve onar yıl hapis cezalarına çarptırılmasına karar vermiştir.

Köylü Neden Fakir?

Hacettepe Üniversitesi Nüfus Enstitüsü tarafından yapılan bir ankete göre Doğu Anadolu'da nüfusun %75'nin aylık gelir ortalaması 125 liranın altında olduğu bildirilmektedir. Anket hakkında bilgi veren Estittü profesörlerinden Nusret Fişek bütün Türkiye'de 648.000 ailenin aylık gelirinin 100 lira olduğunu söylemiştir. Köylümüzün bu acı durumu yıllardır devam etmektedir. Milletimiz acı içinde kıvrılırken, bir avuç İsrail ve Yunan çömez milletimizin sırtından vurdıkları vurgunlar ve vatanımızdan kaçırdıkları paralarla İstanbul adalarında lüks içinde yüzmekte, Atina ve Telaviv'e kaçırdıkları paralarla fabrika kurmaktadır. Milletimizin tekrar eski günlerine kavuşabilmesi, millet servetine çöreklenen bu kenerlerin servetimizi soymasına mani olmakla mümkün olacaktır.

Tarih Düşmanlığı

Ankara Örfi İdare Komutanlığının 43 nolu bildirisinde komünistlerin şimdi de tarihi yerlerde gizlendikleri belirtilmektedir. Bildiride: «Kanun dışı tutum ve davranışlarıyla anayasayı tehdit, tağyir ve ilgaya kararlı bulunan çeşitli örgütlerin bazı faaliyetlerini tarihi ve arkeolojik değerleri büyük olan yapıtlarda yürüttükleri komutanlığa intikal eden çeşitli ihbarlardan öğrenilmektedir» denilmekte ve halkın ve muhtarların bu komünistlerin faaliyetlerini gördükleri yerde durumu ilgili makamlara bildirmeleri istenmektedir. Bildirinin diğer bölümlerinde ise bu kişilerin tarihi eserleri bizzat tahrip ettikleri veya etrafı tahrip ettikleri bildirilmektedir.

Arnavut Ajanları

«Hür Arnavutluk Millî Demokratik Komitesi» isimli anti-komünist bir teşkilatın Paris'te yayınladığı bir dergide komünist Arnavut devletinin Türkiye'de büyük bir serbestlik içinde çalışan elçiliğinin, Türkiye'deki Arnavut asıllı Türk vatandaşlarını Maocu yapmak için büyük gayret sarfettiği söylenmektedir. Türk-Arnavutluk Derneğinin bir komünist yuvası haline geldiği belirtilmekte ve komünist Arnavut ajanlarının İstanbul ve İzmir'de cirit attığı bildirilmektedir.

Yasser Arafat

El-Fetih gerilla teşkilatı zararlı faaliyetleri dolayısıyla, Ürdün'den tasfiye edilmesi üzerine Beyrut dışındaki bütün bürolarını kapatarak, gizli faaliyetlere girişmeye karar vermiştir. Bu konuda Al-Liwa gazetesinde çıkan haberi, «El-Fe-

EL-FETİH BAŞKANI
YASSER ARAFAT

tih'in sözcüsü doğrulamıştır. Yahudilerle işbirliği son Ürdün tasfiyesi sırasında apaçık ortaya çıkan «El-Fetih» teşkilatının bu hareketi yeni oyunlara hazırlığın bir ifadesidir.

İran ve Çin

İran'ın Birleşmiş Milletlerdeki yeni temsilcisi Feridun Hüveyda, İran'ın Birleşmiş Milletler görüşmelerinde «Tek Çin» politikası izleyeceğini açıklamıştır. Genel Sekreter U-Thant'a güven mektubunu veren Feridun Hüveyda, İran'ın on gün önce Pekin'i Çin'in tek meşru yönetimi olarak tanıdığını hatırlatarak «Pekin'i en kısa zamanda Birleşmiş Milletler üyesi olarak görmek istegindeyiz» demiştir. Beynelmilel Yahudiliğin tezzâhladığı Çin'i tanıma işlemi görüldüğü gibi gün geçtikçe kuvvet kazanmaktadır.

Mahkûm oldular

Komünizm propagandası yapmaktan ve Dev-Genç üyesi Nedim Öztaş'ı saklamaktan sanık olarak İzmir Ötfi İdare Mahkemelerinde yargılanmakta olan Teğmen Kamıl Aslantürk üç sene, Teğmen Cengiz Solak 5 ay, Teğmen Seyfi Akman 6 ay hapis cezasına ve ordudan tard cezasına çarptırılmışlardır. Mahkeme ayrıca Aslantürk'ün arkadaşlarından asistan Dr. Aysel Ögüt'e 3 yıl, Şenay Sayman ve Eray Doğan'a ise ikişer yıl hapis cezası vermiştir.

Yakalandı

Ankara Örfi İdare Komutanlığınca aranmakta olan Eğitim Fakültesi II. sınıf talebesi Halil Atalay, sıkı bir takip sonucunda Konya'nın Ermenek ilçesinin Kazanca bucağı yakınlarında, bir koyun ağılında çoban kılığında yakalanmıştır.

Kıbrıs Meselesi

Kıbrıs'ta üç yıldan beri devam ediliş, Rumlar tarafından devamlı olarak çıkmaza sokulan toplumlararası görüşmeler 6 Eylülde tehir edilmiştir. Bu görüşmelerin Eylül ayı içerisinde kesilmesi kuvvetle muhtemeldir. Rumların şimdiki bütün gayretleri görüşmelerin kesilmesi hakkında suçlu Türklere yükleyebileceği istikametindedir. Klerides hafta içinde Türk tekliflerini reddeden cevabını vermiştir. Bu cevabın Türkler tarafından kabul edilmesi imkânsızdır. Makarios ise görüşmelerin artık bir çıkmaza girdiğini söylemiştir. Denktas ise gazetecilerle konuşmasında: «Rum tarafı temel Türk isteklerini kabul

RAUF DENKTAS

etmedikçe çıkmazdan kurtulamayacağını belirtmiştir. Rumların bu ters tutumları, savaşa niyetli olduklarını göstermektedir. Fakat dünya efkârı umu myesine kendilerini haklı gös terecek bir pozisyonu beklemektedirler.

26

AĞUSTOS

PERŞEMBE

27

AĞUSTOS

CUMA

28

AĞUSTOS

CUMARTESİ

BİR OLAY
BİR YORUM

Gümrük Rezaleti

İstanbul Gümrükleri Başmüdü Ünal Yaltırık, Gümrük Bakanlığına gönderdiği raporda «Gümrükteki rüşvet hikâyeleri ayyuka çıkmıştır. Namuslu insanlar için bu teşkilatta çalışmak zorlaşmış, hatta mümkün hale gelmiştir.» diyerek rüşvet sisteminin korkunç bir şekilde işlediğini belirtmiştir. Kaçakçılığın en kolay yapıldığı transit kamyonlarının (TIR) rüşvet tarifesi 250-300 bin lira civarında olduğunu söyleyen Yaltırık, İstanbul'da alınan tedbirlerle rüşvet almada yüzde 50 oranında bir azalma olduğunu açıklamıştır.

ÜNAL YALTIRIK

vet sisteminin korkunç bir şekilde işlediğini belirtmiştir. Kaçakçılığın en kolay yapıldığı transit kamyonlarının (TIR) rüşvet tarifesi 250-300 bin lira civarında olduğunu söyleyen Yaltırık, İstanbul'da alınan tedbirlerle rüşvet almada yüzde 50 oranında bir azalma olduğunu açıklamıştır.

Assubay Modası

Moda ve seks tahrikçisi bir gazete, assubay modasının Türkiye'ye de geldiğini ve kısa zamanda yaygınlaşacağını beklediğini haber vermektedir. Assubay modası, Amerika'da Yahova Şahitleri tarafından çıkarılmış, anti militarizmi köklemek ve bütün milli orduları küçültmek, tahkir etmek ve milletler üzerindeki tesirini kaldırmak için bir akımdır. Bu durum Amerika'da bayrağı elbise yapacak ve icabında üzerine oturacak safhaya getirilmiştir. Yetkili makamlara müdahalesini temenni ederiz.

Malazgirt

Malazgirt zaferinin 900. yıldönümü Malazgirt'te yapılan çok büyük bir merasimle kutlanmıştır. Malazgirt ovasında yapılan merasime 30.000 kişi iştirak etmiştir. Ayrıca Malazgirt Zaferinin 900. yıldönümü münasebetiyle gümüş elli lira liklar bastırılmıştır. Bunun bir yüzünde Sultan Alparslan'ın portresi bulunmaktadır. Bu konudaki bir yorumuza sütunlarımızdaki «Bir Olay, Bir Yorum» bölümünde bulacaksınız.

İşçilerimiz Ahldı

Hollanda'nın çeşitli şehirlerinde Philips fabrikalarında çalışmakta olan 1000 kadar Türk işçisi isten çıkarılmıştır. 100 işçi bu anlık durum karşısında son derece güç bir durum karşısında kalmıştır. İşçilerimize bugün Hollanda'da yapılan bu muamelelerin yarın diğer devletlerde de yapılmaya çağını kim temin edebilir? Bunu düşünmek dahi insanı ürkütüyor.

Çin Elçiliği

Kızıl Çin Avrupa'daki en büyük büyükelçiliğini Viyana'da kuracaktır. Pekin tarafından verilen ilanda Viyana'da 60 oda ve 400 kişilik bir salonu bulunan bir villa arandığı bildirilmektedir. Çin'den Viyana'ya 40 diplomat ve 200 kadar müstahdem gelmesi beklenmektedir. Öte yandan Amerika'da yayınlanan bir dergide Çin'in Viyana'yı Avrupa'nın en büyük casusluk merkezi haline getirmek istediği yarımda bir haber çıkmıştır.

1972 Bütçesi

Başbakan Nihat Erim 1972 yılı bütçesinin giderlerinin fazla olduğu sebebiyle çok büyük güçlüklerle karşılaştıklarını belirterek, yapılan hesaplara göre yeni yapılacak bütçenin 50 milyar lirayı aşacağını söylemiştir. Erim bu konuda Millet Meclisinden bir genel görüşme isteyeceğini açıklamıştır.

Yeni Yunanistan Kabinesi

Yunanistan'ın Cunta hükümetinin 52 yaşındaki Başbakanı Albay George Papadopoulos, bundan 5 yıl önce kendisini iktidara getiren en yakın arkadaşlarından birçoğunu uzaklaştırarak, kurduğu yeni kabineyi açıklamıştır. Milli Savunma ve Dışişleri Bakanlıklarını da kendi üzerine alan Papadopoulos yeni kabinesine 13 yeni bakan almıştır. Papadopoulos hükümetten uzaklaştırdığı eski arkadaşlarını bölge ve eyalet valiliklerine tayin etmiştir. Kral Naibi General George Zoitakis, Papadopoulos'a olan güvenini: «Bugün Papadopoulos her zamankinden daha güçlü durumdadır.» diyerek ifade etmiştir. Öte taraftan 1967 darbesi sırasında Yunanistan Meclis Başkanı olan Papaspiru «Hükümet bünyesindeki bu değişiklikler, Yunanistan'ın durumunda farklılık meydana getirmeyecektir. Diktatörlük devam edecektir» demıştır. Papadopoulos'un kabine değişikliği Yunanistan'da cunta idaresinin daha uzun süre devam edeceğine işaret sayılabilir. Yukarıda resimde Papadopoulos ve eski Yunan kabinesinin üyeleri görülmektedir. Okla işaretli Papadopoulos, solundaki ise Kral Naibi General Zoitakis'tir.

Kıbrıs'ta Gerginlik

Kıbrıs Rum Polisi Lefkoşe ile Magosa arasında sefer yapan bir Türk otobüsünü durdurmuş ve yolculardan birinde silah bulduğu iddiasıyla otobüsün içinde bulunan bütün yolcuları götürmüştür. Ayrıca yolcuların askeri üniforma giydikleri iddia edilmiştir. Bunun üzerine olay yerine yakın bir Türk köyünde, köylüler, çevrede bulunan Rumları yakalamış ve rehine olarak tutuklarını Rum makamlarına bildirmişlerdir. Rumlar bunun üzerine, üzerinde silah bulunduğunu iddia ettikleri Türk haric, diğer yolcuları serbest bırakabileceklerini, buna karşılık derhal Türklerin de rehine serbest bırakmalarını istemişlerdir. Bu yapılan yeni kanunsuz hareket haklı olarak Türk kesimlerinde infial uyanırmıştır.

Soyguncular

İzmir-Aydın yolunda Ziraat Bankası arabasından 4 milyon lirayı soyan Şehir şakillerinden Kadir Kaymaz ve iki arkadaşına, İzmir Göztepe semtinde, bir apartman dairesinin çatı katında yakalanmıştır. Şakillerin üzerinde 3 tabanca ve 200 mermi bulunmuştur. Ayrıca bir takım sahte nüfus ve evlenme cüzdanları ile, çalışan paraları bir buçuk milyon lirası da ele geçirilmiştir. Şakillere yataklık yapan şahsın Dr. Gülten Yoldaçcan olduğu anlaşılmıştır.

Millî Tarih ve Kültür Devlet Eliyle Korunur

28 Ağustos 1971'de Malazgirt Meydan Muharebesinin 900. yıldönümünü parlak merasimlerle kutladık. Devletin böyle bir güne karşı gösterdiği bu sıcak ilgi, milletimizi ziyadesiyle memnun etti.

Cumhurbaşkanı ve bilhassa ordu mensuplarının radyodan nakledilen konuşmaları, yıllardır duyamadığımız, özlediğimiz, ihmal edilen gerçekleri dile getiriyordu.

Kökü bir tarihe, zengin bir kültüre sahip olan milletler, bu eşsiz hazinelerine sahip oldukları sürece hayatîyetlerinin devamını temin ve kudretlerinin büyüklüğünü diğer milletlere kabul ettirebilme imkânına sahip olabilmişlerdir.

Selçuklu ve Osmanlı İmparatorlukları yaşadıkları devirlerde tarihin en büyük medeniyetlerini kurmuşlardır. Bu devletler kendilerine miras bırakan tarih ve kültür hazinelerine sahip oldukları sürece, «En büyük devlet» olma vasfını ellerinden bırakmamışlardır. Fakat Viyana bozgunuyla başlayan kendi kendini inkâr hareketi neticesinde bu vasfı kaybetmemize sebep olmuştur. Tanzimat döneminde «Batı Medeniyeti», «Avrupa medeniyeti» denilerek taklide zorlanan milletimiz, yakalandığı bu hastalıktan yıllar boyu kurtulamamış ve bugün yad ellerde dön hükmettiği milletlere hizmet etmeğe ve kendi toprakları üzerinde büyük mahrumiyetler içinde yaşamağa mecbur bırakılmıştır.

Dünya milletlerinin hiçbirisi bizim gibi şanlı bir tarihe sahip olamaz ve böylece bir hazineye sahip olabilmek için her türlü fedakârlığı göze alabileceklerini çeşitli vesilelerle beyan ederlerken, ne acıdır ki, biz kendi kendimizi inkâr eder hale gelmişizdir. Şu veya bu üsandan tercüme ederek öğrenmeye çalıştığımız kara ve deniz harp stratejilerini, bu devletler bizim tarihimizden çalırlarken, biz elimizdeki bu kıymetli hazinelerden bihaber hır sızlara hayran kalmışızdır. Ve fîlememişizdir ki, bu değerler öz be öz bizim malımızdır.

Peki o halde suçlu kimdir? Suçlu bu hazineleri çalanlar ve kendi damgalarını basıp piyasaya sürenler değildir. Asıl suçlu «Kendi tarih ve kültürünü inkâr ve ihmal yoluna sapanlar, yani kendi mizdir.»

Malazgirt'in 900. yıldönümü işte bu bakımdan milletimiz için büyük bir mânâ taşımaktadır. Malazgirt zaferiyle ilgili olarak yapılan konuşmalar, yazılan yazılar, yıllardan beri ilk defa «Millî Tarih» ve «Millî Kültür» suyunun yeniden uyanabilmesi ümidini belirtmiştir.

Senelerden beri ilk defa küçük çocukların zihninde «Yüce bir devlet ve milletin torunu olmak» suuru doğmağa başlamıştır.

Bugüne kadar koltuklarında gerinerek, Selçuklu ve Osmanlı'nın kurdukları medeniyete, tarihe ve kültüre «Orta Çağ Karanlığı» diyerek hakarete yeltenenler, nihayet bir devlet başkanının ağzından cevaplarını aldılar. İşte Malazgirt'in 900. yıldönümü bu gerçekleri dile getirdiğindendir ki, millet için ayrı bir önem taşımaktadır.

Evet! Artık hor görülen tarihimize, inkâr edilen kültürümüze, varlığı unutturulmaya çalışılan medeniyetimize sahip çıkma devri gelmiştir.

Ancak bu hususta en büyük gayret devletten beklenilir. Çünkü: MİLLÎ KÜLTÜR VE MİLLÎ TARİH ANCAK DEVLET ELİYLE KORUNUR VE YAŞATILIR.

Osmanlı - Selçuklu medeniyetinin ihyası vazifesini yüklenecek bir devlet millet tarafından mutlak desteğe mazhar olacaktır.

Bu ümitle... Malazgirt zaferinin 900. yıldönümü bütün milletimize mübarek olsun...

**basında
ideolojiler
kavgası**

Alp-Aslan 1071'de Anadolu'yu 1971'de İse Basını Fethetti

Geçen hafta Türkiye basınına şöyle bir göz atımlar «aca-ba basında millileşmeye doğru bir gidiş mi var» diye kendi kendilerine sormuşlardır. Hakikaten de bu, akla gelmeyecek bir soru değildir. Eğer işi-ismar mefhumunu düşünmemiş olsak, basının millileşmiş olduğuna biz bile inanacaktık. Bir gün dahi olsa. Okuyucula-

rimız Ramazan Ayında çıkan Yeniden Millî Mücadele nüshanı hatırlayacaklardır. Kapak yazısı şöyle idi: «İslâm Düşmanlarının Din Ticareti Kahrolsun.» Bu ifade, akşam sabah fuhuş ticareti, sosyalizm tellâllığı yapan fakat Ramazan'da din ticaretine koyulan gayri millî basına karşı millî nefreti özetliyordu.

İşte Malazgird'in 900. yıldönümünün kutlandığı 26 Ağustos tarihi de, basını Ramazan ayındaki havasına büründürdü. 26 Ağustos tarihli gazetelerin ilk sayfeleri büyük Alp-Aslan portrelerine tahsis edilirken; iç sahilelerde de sütun sütun yazılar yazıldı. Hatta bunlardan, Sıkıyönetim öncesinin devrim tahrikçisi birisi, Malazgird ve Millî Tarihin öneminden bahsederken şöyle ifade kullanabildi:

«Millî tarihimize yer alan bu önemli olayların derinindeki tarihsel ve sosyolojik gerçeklerin millet tarafından bilinçli bir biçimde değerlendirilmesinde gereklidir. Devlet, millî tarih ve kültürü vatandaşına öğretmede, vatandaşları bilinçlendirmede yaya kaldıkça bundan ülke olarak ne büyük zararlar görebileceğimize, hattâ gördüğümüz son yaşantımızla meydana çıkmıştır. Ortada bırakılmış, eğitilmemiş, yön verilmemiş Türk milleti şu ya da bu heveslerin

FOTOGRAFI

NIÇİN OLACAK?

CAHİLLİK

«Heybe», «dik âlâ», «ola k!», «ne mene şey» sözlerini münevverlerimiz de bilmediler mi? Türkçemiz hep yutmuş demektir. Çünkü bütün bizim gayretimiz halk dilini yazı dili yapmaktır. Yazıyı aydınlar yazar.

Şaşıyorum... Ve merak ediyorum. Bugün «Milliyet» okuyan aydınların ortalama kelime dağarcıkları kaç bin söz taşıyor ve niçin bu fıkarcılık?

BURHAN FELEK
Milliyet, 21 Ağustos 1971

aleti halinde kullanılmak istenmiştir. İdeolojik kamplara bölünmeye çalışılmış, devlet tehlike içine atılmıştır. Oysa hürriyetler içinde kalkınmış bir ülke yaratıp onu yürütmenin yolu önce millî benliği, kültürü, tarihi ayakta tutabilmektir. Bu görevin sahibi de öncelikle devlettir. Her iki 26 Ağustos'un temelinde, emperyalizmin her çeşidine karşı bir

gahlanış yatmaktadır. Milletın kaderi, eline terk edilmiş siyasal iktidarlar böyle bir bilinç içinde oldukları sürece, sağlam bir millet hayatından ve onun geleceğinden söz edilebilir. Kanımızca Türkiye, millet hayatının bu tarihsel dayanaklarından mahrum bırakılmış olmasının zararlarını görmektedir. (Cumhuriyet 26 Ağustos 1971) Millî kültüre, millî

tarihe ve hususen Türk millettine hor bakıldığı bir devirden yukardaki sözleri söyleyebilecek bir muhtevaya erişmek, büyük terakkidir. Ve Türkiye basınında bu havayı sağlayanlara teşekkür etmemek elde değildir. Cumhuriyetin tarihinde vuku bulan 360 derecelik çark yapmaları bilenler, bu ifadelere de belki samimî gözüyle bakmayacaklardır. Ama biz bunlara milletin, kendi değerlerine bağlı, millî kuvvetlerin ise uyumlanmış olduğu her zaman, bütün müesseselerin milletin hizmetine koşmaya mecbur olacaklarını dolayısıyla, millete ve millî kuvvetlere düşen vazifenin millî hayatı koruma azmini yitirmemek, millet düşmanlarına ise fırsat vermemek olduğunu hatırlatmak isteriz. Karadan gemi yürüten bir millet isterse birkaç mesuliyetsiz veya düşman sözcüsü yavın organını yola getiremez mi? Elbette getirir. Nitekim getirmektedir. Yeter ki millet istesin. Bütün mesele milletin istemesine bağlıdır. Türkiye'de yıllar boyu, eğer basın millî idealleri çamurlara bulamış, milletin mukaddes bildiği şeylerle alay etmişse bu, milletin sesini çıkarmamasından ileri gelmektedir. Milletin susuşu, millet düşmanlarına öyle cüret vermiştir ki, millet adına söz söylenmeye bile başlanmıştır. Pek çoğu halk adına fakat komünizm yararına savaşa tutuşmuş tur. Ancak 12 Mart'tan sonra yavaş yavaş yükselen milletin sesi, bu acaib ve millete yabancı sesleri kısmıştır. Millet isterse, basın da millileşecektir.

Ortamcı, Efendisini İnkâra Başladı

«...Kıbrıs bunalımının yeniden patladığı 1963-64 yıllarında Türk ve Yunan sermayedarları arasındaki işbirliğini gerçekleştirmek çabaları, Türk kamu oyunda yakından tanınan Newyork Senatörü Jacop Javits tarafından hızlandırılmıştır. Sionizm ve Helenizm avukatlığı ile tanınan Javits'in yanında hemen yakın dostu olarak Kasım Gülek ile Aydın Yalçın yer almışlardır. Kıbrıs bunalımının civcivli zamanlarında bu üç kafadar, başkentin politik kulislerinde Türk ve Yunan buriuvazisi arasında gerçekleştirilecek işbirliğinden doğacak «mutlu» sonuçlardan hararetle dem vurmışlardır.

Bundan sonraki yıllarda da Javits ve yakınlarının Türkiye'deki çabaları son bulmamıştır.

Nitekim 1970 yılı Ocak ayının hemen ilk haftasında İsrail'den Türkiye'ye damlayan Senatör Javits, İsrail ile dostluğun «fazilet»lerinden söz etmekle kalmamış, Türk ve Yunan sermaye çevreleri arasındaki muhtemel «işbirliği»nin de şampiyonluğunu yapmaya koyulmuştur. Propeller Kultübünde kendisine mükellef bir ziyafet çekilen Amerikalı Senatör, bu arada birçok Türk devlet adamı ve politikacısı ile de görüşme imtal etmemiştir.

VARAN İKİ

Javits'in Türkiye'den ayrılmasından iki ay kadar sonra, bu kez bir başka Amerikalı, Rotary Kulüpleri Başkanı Conway, İsrail'e uğradıktan sonra ülkemize damlamıştır. Javits gibi, Conway da, Türkiye'de sermaye çevreleri ile temaslarda yapmış, bu arada zamanın Dışişleri Bakanı Çağlayangil'le de İstanbul Hilton'daki bir baloda görüşmüştür.

— Ortam, komünistlerin daha düne kadar görmek istemediği gerçek emperyalizmin oyunlarını yavaş yavaş farketmeye başlamış. Buna rağmen komünistlerin arasında Sabatay Vural, Rafael Avidor, Simon Zimerman gibi yahudilerin bulunuşunu izah etmekten çok uzak bulunuyor. Yeniden Millî Mücadele'nin 101. sene önceki birinci sayısında verdiği haberin, iki yıl sonra da olsa kabullenilişi, sosyalistlerde tehirlir bir anlayış kabiliyetinin olduğunu ortaya koymaktadır. Sevinilebilir.

Bundan sonraki aylarda Türkiye'de ekonomik ve politik bunalımın ağırlaştığı, Kıbrıs'taki ikili görüşmelerin de giderek çıkmaza girdiği izlenmiştir.

Ortam, Sayı 13, 23-30 Ağustos 1971